¶ Tertium ſignū cōſiſtit in voluntatū cōformati-
one. q2 ſm Tull. amicoꝝ eſt idē velle. q2 amicꝰ ē al
ter ego. q2 vera amicicia ſic amicoꝝ aīos ꝯiūgit vt
efficiꝰ pene vnꝰ ex duobꝰ. Sic xp̄us ē noſter ami-
cus. q2 nrām volūtatē ſibi ꝯformauit. Nā deſideri
um totiꝰ hūani generis adimpleuit i nr̄a redēpti-
one: idcirco i ſignū amicicie debemꝰ eiꝰ volūtatē
facere. De quo textꝰ. Vos amici mei eſtis: ſi fece-
ritis ea q̄ ꝓcipio vobis. Dicamꝰ igiꝰ illud Mat. vj
Fiat volūtas tua. Et Mat. xxvj. Nō mea: ſꝫ tua vo
lūtas fiat. Et h̄ ꝓuenit ex charitate. Vn̄ Proſper.
Charitas ē volūtas recta ab oībus terrenis auer-
ſa: ſoli deo vnita. Nā dicit Tull. Amicꝰ dꝫ ſe habe-
re ad amicū ſic genu ad tybiā: qḋ deficit vni h̄ ⁊ al
teri. Et ſic quicq̄d ē ꝯ dei voluntatē: hoc deberet eſ
ſe ꝯ nos. Nā ſi q̄s trāſgrediꝰ ꝑcepta dei nō eſt dei
amicus: nec deū amat. Vn̄ Greg. Qui adhuc p il
licita deſideria defluit profecto deum non amat.
¶ Quartū ſignū amicicie ꝯſiſtit i ſecretoꝝ reuela-
tōe. Vn̄ Ambro. Nihil occultat amicꝰ ſi eſt verꝰ.
Tull. in li. de amicicia. Quid dulciꝰ q̄ h̄re cui loq̄
audeas ſicut tecum: Amb. Solaciū huiꝰ vite ē: vt
habeas cui pectꝰ tuū apias. Sic xp̄s ē noſter ami-
cus. De quo textꝰ. Iam nō dico vos ſuos: ſꝫ ami-
cos. q2 ſuꝰ neſcit q̄d facit dn̄s eiꝰ. Seruꝰ em̄ ē quaſi
extraneꝰ a dn̄o. extraneis em̄ nō ſunt ſecreta reuelā
da Prouer. xxv. Cauſaꝫ tuā tracta cū amico tuo.
⁊ ſecretū tuū extraneo nō reueles. Et ſubdit ſignū
amicicie ex pte ſui. Vos aūt dixi amicos: q2 oīa q̄
audiui a p̄re meo nota feci vobis. ¶ Sꝫ di. ſi
ſic tūc videꝰ q̄ diſcipuli tot ⁊ tāta ſciuerūt: quot et
quāta filiꝰ: Rn̄deꝰ ſm Greg. Cognitio de diuinis
pt h̄ri dupl'r. ſ. impfecte: ⁊ pfecte. Impfecte habeꝰ
hic p fidē: q̄ eſt ꝑlibatio future beatitudinis ⁊ pfe-
cte cognitōis quā habebimꝰ in patria. Vn̄. j. Coꝛ.
xiij. Nūc cognoſco ex pte. i. impfecte: tunc cogno-
ſcā ſicut ⁊ cognitꝰ ſum. Idcirco ſm Auguſ. ponit
hic ꝑteritū ꝓ futuro ꝓpꝰ certitudinē: vt ſit ſenſus.
Oia q̄ audiui a p̄re meo nota feci vobis. i. faciā q̄n
vos itroducā i viſionē p̄ris. Oia em̄ q̄ ſcit filiꝰ: ſcit
⁊ p̄r. Qn̄ ḡ reuelabit nobis p̄rem: reuelabit oīa no
bis q̄ ſcit. nā dicit Bern̄. Ibi magiſtrū ſemel vidiſ-
ſe ē oīa didiciſſe. iuxta illud Greg. Quid ē qḋ nō
videāt q̄ videntē oīa vidēt. Dicit ſctūs Tho. hoc eſt
verꝝ q̄tū ptinet ad eoꝝ ſalutē. Naꝫ nullꝰ intellectꝰ
creatus pt ꝯphēdere totalr oēm dei ſciam ⁊ ſapiaꝫ
cum ſit infinita. ſꝫ hois apprehēſio fuit finita. Mo
do ſm pħm: finiti ad infinitū nulla ē ꝓportio. ⁊ ſic
illa cognitio vl' ꝓportio ē in electis dei ad ſufficien-
tiā btitudinis.. Vn̄ dixit Philippꝰ Io. xiiij. Oſtē-
de nobis patrē ⁊ ſufficit nobis. Sic nos debemus
deo reuelare ſecreta cordis in confeſſiōe Iſa. xliij.
Narra ſi q̄d habes vt iuſtificeris. Di em̄ Prouer.
xxviij. Qui abſcōdit ſcelera nō dirigeꝰ. q̄ aūt ꝯfeſ-
ſus fuerit: miſcōiaꝫ ꝯſequeꝰ. Iō Eccli. iiij. Nō ꝯfū
daris ꝓ aīa tua dicē verꝝ. Scribiꝰ em̄ de pe. di. j. vbi.
Vbi ē taciturnitas ꝯfeſſiōis: ibi nō eſt ſperāda ve-
nia crimis. Idcirco ps. xxxvj. Reuela dn̄o viā tuā
⁊ ſpera i eo: ⁊ ipe faciet ⁊ deducet iuſticiā tuā tanq̄
meridiē. Tūc ſubdit huiꝰ amicicie cām dicēs. Nō
vos me elegiſtis: ſꝫ ego vos elegi. q. d. Quiſq̄s ad
hāc amicicia vocꝰ nō aſcribat huiꝰ amicicie ſibi
cām: ſꝫ mihi. Ad hoc em̄ vos me nō elegiſtis vt eēꝫ
amicꝰ veſter: ſꝫ ego elegi vos vt facerē vos amicos
meos. Dicit em̄ Nicolaꝰ de lyra. duplex ē electio.
Vna eťna q̄ ꝑdeſtinamur. de q̄ ad Ephe. j. Elegit
nos deꝰ ante mūdi ꝯſtitutionē: vt eſſemꝰ ſcti ⁊ ima
culati. Alia ē tp̄alis q̄ ab ipo vocamur ad p̄ntē iu-
ſticiā ſiue grāꝫ. Et hec nihil aliud eſt niſi executio
eterne ꝑdeſtinatiōis. q2 q̄s elegit ꝑdeſtinādo: hos
⁊ elegit vocando Ro. viij. Quos ꝑdeſtinauit: hos
⁊ vocauit. Nā ꝑdeſtinatio a deo inchoaꝰ. ſ. p voca-
tionē ad eťnā ꝓuiſionē ⁊ gr̄e collationē Iohā. vj.
Nemo pt venire ad me niſi p̄r meꝰ traxerit illum.
Augꝰ. nō violētia: ſꝫ ꝑſuaſiōe ⁊ inſpiratōe. Dic igi
tur cū ps. lxxxiiij. Audiā q̄d loquaꝰ i me dn̄s deꝰ.
Et Io. iiij. Dictū ē mihi v̄bū abſcōditū. Gre. Ver
bū abſcōditū ē diuinū inſpiraculū. illud audire ē
inſpiratōeꝫ mēte ꝯcipe. Itē ꝑdeſtinatio ꝓpria opa-
tōe ꝯſūmaꝰ. j. Coꝛ. iij. Dei coadiutores ſumꝰ. Au-
guſ. Qui te creauit ſine te: non te ſaluabit ſine te.
Ideo. ij. Pe. j. Satagite vt p bona opa electōeꝫ ve
ſtrā faciatis. Idō dixi: tertio docet ferre fructū du-
rabilitatis. ſ. finalis pſeuerātie: dicēs. Elegi vos vt
eatis ⁊ fructuꝫ afferatis: ⁊ fructꝰ veſter maneat ſp.
q2 ſcribiꝰ. ij. Pe. j. Hoc em̄ facientes miniſtrabiꝰ vo
bis itroitꝰ regni dei. Mat. x. Qui pſeuerauerit vſ-
q̄ i finē: hic ſaluꝰ erit.

¶ De oībus ſanctis. ¶ Sermo cxlv.

Beati qui habitāt i do-
mo tua domine: in ſecula ſeculoꝝ lau
dabunt te. ps̄. lxxxiij. Scribitur Eccli. xj
Ante moꝛtē nō laudes hoīem quenq̄. Glo. Ante
moꝛtē ſtultū ē laudare pugnātē q̄ſi iā victoꝛē. Ille
em̄ q̄ videꝰ bn̄ agē neſcimꝰ ſi vult vel poſſet pſeue-
rare. Eſt naq̄ cōe ꝓuerbiū: dies bona i fine. i. in ſe-
ro ē laudāda. Et ſic vita boni hois. Nā nux i teſta
nō eſt ſecure laudāda: niſi fuerit euulſa. Et ſic vita
hūana. ⁊ hoc tribꝰ de cauſis. ¶ Prima q2 pōt
adhuc patere lapſui. j. Coꝛ. x. Qui ſe exiſtimat ſta
re videat ne cadat. Amb. Nō mirū ſi hō cadit: ex q̄
angelꝰ cecidit q̄ carnē ⁊ oſſa non habuit. Iob. vij.
Militia. i. tēptatio ē vita hois ſup trā. De q̄ Ber.
Heu mi q2 vndiq̄ bella. vndiq̄ tela volant. vndiq̄
tēptamēta. vndiq̄ picľa. q̄cūq̄ me v̄tā nlľa ē ſecuri
tas ⁊ q̄ mulcēt ⁊ q̄ moleſtāt: eſuries ⁊ refectio: ſō-
nꝰ ⁊ vigilia: laboꝛ ⁊ q̄es militāt ꝯ me. Idō Iob. iiij
In angelis repiꝰ prauitas. q̄tomagis q̄ habitant
domos luteas. q̄ terrenū h̄nt fundamētū ꝯſumen
tur velut tinea. Dicit Greg. v. moraľ. Tinea ď ve-
ſte naſciꝰ ⁊ eandeꝫ coꝛrūpit: ⁊ ſic tēptatio de carne
dānat. ¶ Scďo nō ē ſecurū hoieꝫ laudare an̄ moꝛ-
tē: q2 pt eē plenꝰ hypocriſi: ⁊ pdere mercedē p hy-
pocriſim. Idō dicit Iob. viij. Spes hypocrite pi-
bit. Gre. iij. moraľ. Nihil de fructu laboꝛis ſui de-
poꝛtat. Sꝫ iplebiꝰ illď Mat. v. Amē dico vob: rece
pert mercedē ſuā. Chriſ. O hypocrita q̄d a ďo reci
pies: cū ďo nihil dediſti: Nā qď ꝓpꝰ deū fit: ďo daꝰ
qď ꝓpꝰ hoies pdiꝰ. Iō Eccl. j. Ne fueris hypocrita i
ꝯſpectu hoiꝫ: ⁊ ſic vacuꝰ eris coꝛā deo. Qď ꝓhibet
moyſes Exo. xxiij. Nō apparebis in ꝯſpectu meo
vacuꝰ. Glo. Vacuus apparet qui bn̄ agendo lau
dem humanā querit ⁊ nō dei. ¶ Tertio nō laudes

hoīez ante mortē. q2 nō debemꝰ iudicare eo ꝙ pōt
a cognitōe hoim alit̃ iudicari: aplꝯ. j. Cor. iiij. Ne
ꝗ ē meipm iudico. q̄ aūt me iudicat dñs eſt. Nā
de rebꝰ incognitis iudiciū eſt deo cōmittēdū. Jdō
Amb. Lauda poſt vitā. magnifica poſt ꝯſūmatio
nem. lauda poſt ꝑiculū. nō lauda nauigātis felici-
tatē: niſi ꝑuenerit ad portū. nō lauda ducis virtutē
niſi cū venerit de triūpho. Quis autē hic viuens
ꝑt ſine trepidatiōe laudari q̄ d̄ ꝓterito meminit ſe
hr̄e qd̄ doleat: ⁊ d̄ futuro videt ſibi ſupeſſe qd̄ time
at: Hec ille. Jllos ḡ merito laudare poſſumꝰ qui
poſt pugnā iā tenēt victoriā ⁊ coronā: ⁊ poſt labo-
res requiē: poſt curſum brauiū. de qbꝰ Eccī. xliiij.
Laudemus viros glīoſos ⁊ parētes noſtros in ge
neratione ſua: ſcilicet qua generati ſunt ad vitam.
Jdeo Eccl'ſ. vij. Melior eſt dies mortis die nati-
uitatis. quia poſt natiuitatem nō eſt ſecure lauda-
re: ꝫ poſt mortē apparet ſctōꝝ meritū. De q̄ the-
ma. Beati q̄ habitāt. ¶ Jn ſūma v̄boꝝ duo inuū-
tur. Primo beatificat ꝯſortiū ſctōꝝ. Scdō ſpeci-
ficat officiū eoꝝ: ibi i ſecl'a ſeculoꝝ. ¶ De pmo
dicit. Beati q̄ habitāt i domo tua. Magr̄ i. iiij. diſ.
xlix. q̄rit. vtꝝ oēs homies deſiderāt btitudinē: Re
ſpōdet ibidē allegās Augꝰ. de tri. xiij. dicēs. Oēs
eā volūt: ꝫ nō oēs eā noſcūt. Dicit em̄ ſctūs Tho.
in. iiij. Duo ſunt q̄ generant appetitū btitudinis i
aia. Primū ē indigētia. q2 q̄libet aia hꝫ idigentiā.
q2 ꝑ ſe ē deficiēs. Secūdū ꝯueniētia. q2 q̄libet aia
hꝫ ꝯuenientiā cū ſummo bono. q2 ad imaginē eiꝰ
facta. ideo q̄libet aia appetit naturalr̄ btitudinē. d̄
quo Boet. iij. de ꝯſol. pſa. iij. Ois mortaliū cura
q̄ꝫ multiplicis ſtudioꝝ labor exercet: diuerſo q̄-
dē calle ꝓcedit: ad vnū tñ btitudinis finē nitit̃ ꝑue
nire. Et ſubdit. Eſt mētibꝰ hoim veri boni natura
liter inſerta cupiditas. Et ſic oēs nouerūt i genera
li ꝙ beatitudo ꝯtinet oim bonoꝝ ſufficiētiā. q2 di-
cit Boet. iij. de ꝯſol. Beatitudo ē ſtatꝰ oim bonoꝝ
aggregatōe ꝑfectꝰ. Et Jſid. Btūs eſt q̄ hꝫ oia que
vult: ⁊ nihil mali vult. Sꝫ i ſingulari multi errauе
rūt. ¶ Primo errauerūt i btitudinis ſubiecto:
q̄ in voluptate corꝑis dixerūt btitudinē eſſe vt epi
curi. Et fuit eoꝝ rō. q2 btitudo hꝫ delectationē āne
xam: ⁊ iſta inuenit̃ in voluptate corꝑis. Sꝫ iſta opi
nio ē ſtultoꝝ ⁊ brutoꝝ: q̄ nō cognoſcūt ꝑfectū bo-
num hoīs qd̄ intimas delectatōes cauſat. ⁊ nō ꝯſi
ſtit i ꝯphēſiōe ſenſus: ꝫ itellectꝰ. ⁊ nō hꝫ triſticiā ad
mixtā. ¶ Sꝫ corꝑales delectatōes triſtes hn̄t
exitꝰ corꝑalr̄ ⁊ ſpūalr̄. Corꝑalr̄. q2 dic̄ phs. Omne
aial triſtat̄ poſt coitū. Spūalr̄ vt dicit Greg. Mo
mentaneū eſt qd̄ hoīem delectat. eternū qd̄ cruci-
at. De q̄bus dicit Salomō Prouerb. xiiij. Riſus
dolore miſcetur: et extrema gaudij luctꝰ occupat.
Jdeo Jſa. iij. Popule meꝰ q̄ te beatū dicūt: ipſi te
decipiūt. ¶ Scdō i errauerūt in ſubiecto btitudinis
ponētes btitudinē in ſola animi v̄tute: vt ſtoyci. ⁊
errauerūt ſaltē ſubiectiue. ꝫ bn̄ verū ē diſpoſitiue.
q2 v̄tutes vt pauꝑtas. mititas. cordis puritas. mi-
ſericordia. patiētia. pax ⁊c. bn̄ diſponūt homīez ad
ꝯſequēdū btitudinē. Dic̄ em̄ euāgeliū hodiernū.
Bti paupes ſpū: qm̄ ipſoꝝ ē regnū celoꝝ. Bti mi-
tes ⁊c. Quia ſm̄ phm̄. viij. Polit. ſine bonis aie. ſ.
ſine v̄tutibꝰ nemo dr̄ btūs. ſ. diſpoſitiue. Jdeo pſ.
lxxxiij. Jbūt de virtute i virtutē: ⁊ videbit̃ deꝰ deo-
rum in ſyon. Quapropter ꝯ tales i btitudinis ſub
iecto errātes dicit pſ. lxxxiij. Cor meū ⁊ caro mea
exultauerūt i deū viuū. i. corpꝰ ⁊ aia. Dicit nāq3 ſā
ctus Tho. in. iiij. Btitudo eſt in aia ꝑ inherētiā. q2
in ſola anima inhabitat gaudiū de bonis eternis.
ꝫ in corꝑe ⁊ in ꝯiūcto ſubiecto ꝑ q̄ndā redūdantiā
q2 guaudiū ab aia redūdabit in corpꝰ: ⁊ poſt reſur
rectionē maiꝰ erit gaudiū extēſiue. Jdeo Pſal. nō
dic̄ btē aie vl' btā corꝑa: ꝫ beati: tutū hoīez deſignā
do. ſ. i corꝑe ⁊ aia. Nā corpꝰ in pn̄ti hꝫ q̄druplicem
defectū. Eſt em̄ mortale obſcurū. pōderoſū. ⁊ groſ
ſū. Otrā v̄o ad hos defectꝰ glorificabit̃ q̄ttuor dotī
bꝰ. Cōtra paſſibilitatē dabit̃ imortalitas. j. Cor. xv
Seiat̃ in corruptōe: reſurget i incorruptōe. Cōtra
obſcuritatē dabit̃ claritas. j. Cor. xv. Seiat̃ i igno
bilitate: reſurget i glīa. i. in glīoſa claritate. Cōtra
pōderoſitatē dabit̃ agilitas. j. Cor. xv. Seiat̃ aiale
reſurget ſpūale. Gre. Erit corpꝰ ſubtile ꝑ effectum
ſpūalis potētie: ⁊ palpabile ꝑ veritatē nature. Cō-
tra groſſitiē dabit̃ ſubtilitas. j. Cor. xv. Seiat̃ in in
firmitate: reſurget i virtute. Jta vt dic̄ Auguſ. vbi
velit ſpūs ꝓtinꝰ ⁊ corpꝰ erit. ¶ Jtem in aia erit
beatitudo. nā aia habꝫ quadruplicē defectū. Pri-
mo in cognitōe. quia hic habemꝰ obumbratā co-
gnitionē. j. Cor. xiij. Videmꝰ nunc ꝑ ſpeculū ⁊ in
enigmate. Sꝫ ibi erit ꝑfecta cognitio in aia. j. Cor.
xiij. Tunc cognoſcā ſicut ⁊ cognitꝰ ſum. j. Joh. iij.
Videbimꝰ eum ſicuti eſt. ij. Cor. iij. Nos reuela-
ta facie gloriā domi ſpeculātes. Scdō etiam habꝫ
nūc defectū in meditatiōe. q2 multoꝝ obliuiſcit̃ q̄
deberet meditari. ꝫ ibi nihil obliuiſcet̃. pſ. cxj. Jn
memoria eterna erūt iuſti. Nā in ſpeculo diuinita
tis omnia erūt ꝑſentia. Grego. Quid eſt qd̄ non
vident: q̄ omnia videntē vident. Tertiū nunc ani-
ma habet defectū in cogitatōibus. j. Cor. xiij. Cū
eſſem paruulus cogitabā vt paruulus. ſ. inutilia. De
quo Jſa. lix. Cogitatōes eoꝝ inutiles. vt cōqueritur
Job. xvij. Cogitationes mee diſſipate ſunt. Jbi v̄o
non: ꝫ implebit̃ illud Sap. v. Cogitatio eoꝝ apud
altiſſimū. Quarto nūc anima habet defectū in af-
fectionibꝰ. nam affectio aie nō poteſt hic ſaturari
in creaturis. Auguſ. Domie feciſti nos ad te: inq̄-
etum ē cor noſtrū donec requieſcat in te. Rōem aſ
ſignat Bern. quia bonitates creaturarū ſunt acci-
dentales: particulares: ⁊ mixte. Accidētales q2 ſe-
pe bonitate ſpoliātur. Particulares q2 nulla ē cre
atura q̄ habꝫ omnes dulcedines ⁊ bonitates. Mi
xte quia vix eſt aliqua creatura in terra q̄n habeat
aliquas cōditōes malas ⁊ bonas. ꝫ in deo eſt boni
tas eſſentialis Marc̄. x. Nemo bonus: niſi ſolus
deus. ſ. eēntialr̄. Vniuerſalis Sap. vij. Venerūt
mihi omnia bona pariter cū illa. Pura ⁊ impmi-
xta. Vnde Auguſ. Jbi nullū malū erit: nullū bo-
num latebit. Et ſic ſubiectū beatitudinis erit ani-
ma ⁊ corpus: que omnibꝰ bonis replebūtur. Pſ.
ciij. Replebitur in bonis deſideriū tuū. Sup quo
Oroſiꝰ. Replebūtur om̄es ſenſus interiores ⁊ ex-
teriores celeſtibus deſiderijs. ¶ Tertij errauerūt
circa beatitudinis locū: ponētes beatitudinē tm̄ i
hoc mūdo. pſ. cxliij. Beatū dixerūt ppl'm cui hec
ſunt. ſ. promptuaria eorum plena. oues fetoſe. nō

ꝛ ruina macerie nec clamoꝛ in plateis eoꝝ. ꝫ hoc ē
falſum. qꝛ dic̄. Boet. de ꝯſol. li. ij. In rebus foꝛtui
tis non eſt beatitudo. Ratio. qꝛ oia foꝛtuita aufer-
ri poſſunt. ꝫ beatitudo ē bonū ſtabile. Itē beatitu
do ē vltim⁹ finis. vt dicit ſctūs Tho. in. iiij. diſ. xlix
Beatitudo eſt finis ſatiās appetitū noſtrū. Et hoc
non ē pecunia nec diuitie. qꝛ nō eſt vltim⁹ finis: ꝫ
oꝛdinat̄ artificialiter ad honoꝛē ꝛ ꝓpter honoꝛem.
Nam ſi beatitudo eēt in tꝑalib⁹ diuitijs: cur dixiſ
ſet dn̄s Math. xix. Qui pecuniā habēt difficile i-
trabūt in regnū celoꝝ. Nec in honoꝛib⁹ mūdi cōſi
ſtit beatitudo. de quo Boet. in de cōſol. li. iij. ꝓſa. v
Gloꝛia mūdana nō eſt ſummū bonū: nec ſpectat
ad beatitudinē. Nam beatitudo ē pꝛopꝛiū bonū:
ꝛ hꝫ eſſe in aīa: vt dr̄. j. Ethic̄. Honoꝛ nō eſt i hono
rato: ꝫ in honoꝛāte. ſ. ꝓſtātiue: vn̄ ab honoꝛātib⁹ au
fert̄. ꝫ beatitudo nō eſt i honoꝛe exhibito. idcirco
de eoꝝ erroꝛe pt̄ dici illō Sap. ij. Hec cogitauert̄ ꝛ
errauerūt ꝙ beatitudo eēt in hoc mundo poſſeſſi
ue: licꝫ tm̄ diſpoſitiue. vt ꝟtutes. paupꝛtas. mititas
q̄ diſponūt hoīem ad ſpē future beatitudinis. Nā
beatitudo nō ſatiat appetitū: ꝫ diuitie et honoꝛes
mūdi: vt dic̄ Baſil. nō ſatiāt: ꝫ irritāt. Nā ſm̄ pħm
appetit⁹ diuitiaꝝ creſcit i infinitū. Ideo Bern̄. Nil
ꝑfecte ſatiat animā: niſi ſol⁹ de⁹. ꝑs. xvj. Satiaboꝛ
cū apparuerit gloꝛia tua. Idcirco ſi interrogat̄ da
uid de loco beatitudinis: rn̄det. Qui habitat i do-
mo tua dn̄e ꝑs. lxxxiij. Q̄ dilecta tabernacula tua
dn̄e virtutuꝫ. Reuera ē dilecta domus dei.
Pꝛimo in oꝛdinatōe: qꝛ in eo ſunt oia oꝛdinata in
remuneratōe. j. Coꝛ. v. Vnuſqſq; accipiat ꝓut geſ
ſit. martyr vt martyr: cōfeſſoꝛ vt cōfeſſoꝛ. Figurat̄
Gen̄. xliij. cuꝫ ioſeph dn̄abat̄ in egypto ꝛ venerūt
ad eū frēs eius: tūc locauit eos ſm̄ oꝛdineꝫ. Et ſic
xp̄us in celo Ioh. xiiij. In domo patris mei man
ſiones multe ſunt. i. retributōes. j. Coꝛ. xv. Sicut
ſtella a ſtella differt i claritate: ſic ꝛ reſurrectio moꝛ
tuoꝝ. Nā ſm̄ Gre. iiij. moꝛal. Sicut i hac vita ē di
ſcretio oꝛdinū: ſic in futuro diſcretio dignitatū. ſic̄
alius aliū hic ſupat ꝑ meritū: ſic ibi in retributōe.
Ideo Iob. xxxviij. Nūquid noſti oꝛdinē celi. ſ. de-
lectabilē: Sꝫ dom⁹ diaboli ē oꝛdinata ꝛ inoꝛdina-
ta. Oꝛdinata quo ad oꝛdinē iuſticie ſupplicioꝛuꝫ.
Apoc̄. xviij. Quātuꝫ gloꝛificauit ſe in delicijs: itā-
tum date illi toꝛmentū ꝛ luctū. Nā ſm̄ Aug⁹. nū-
q̄ ſtat dedecus culpe ſine decoꝛe iuſticie. Nā opti
me relucet gēma i anulo: ꝛ latro in patibulo. ꝛ ſic
boni in p̄mio ꝛ mali in ſupplicio oꝛdinate. Naꝫ q̄
fuerūt ſimiles i culpa: ſocient̄ ꝛ in pena Zach. xij.
Plangēt terre familie: ꝛ familie ſeoꝛſū. familie do
mus Dauid ſeoꝛſum: ꝛ mulieres eoꝝ ſeoꝛſum. fa-
milie dom⁹ nathan ſeoꝛſuꝫ: mulieres eoꝝ ſeoꝛſuꝫ.
familie domus leui ſeoꝛſum: ꝛ mulieres eoꝝ ſeoꝛ-
ſuꝫ. familie dom⁹ ſemei: ꝛ mulieres eoꝝ ſeoꝛſuꝫ. et
oēs reliq̄ familie ſeoꝛſum. Et de hoc etiā hr̄ Mat.
xiij. Colligite ziꝫaniā ad cōburēdum. Sic de ſuper
bis ꝛ auaris. Ideo Aug⁹. Puni hic pctm̄: ne puni
aris ibi ꝓ illo. Sap. xj. Per q̄ quis peccat: ꝑ hec ꝛ
punit̄. Alio ꝟo reſpectu tūc in domo diaboli nul
lus ē oꝛdo Iob. x. ꝫ ſempitern⁹ hoꝛroꝛ inhabitat.
Nā creature nō ſeruāt ibi ſuā diſtinctionē: ſituati-
onē ꝛ ꝓꝓꝛietatē. qꝛ cū oia elemēta ſint diſtincta: ibi
tn̄ oia ſunt ꝑmixta. Quā cōmixtionē notat ꝓphe-
ta ꝑs. x. Ignis ſulphur ꝛ ſpūs ꝓcellarū: pars cali-
cis eoꝝ. Itē nō ſuāt ſituationē. qꝛ ibi ignis tendit
infra q̄ naturalr̄ tendit ſupꝛa. Itē nō ſuāt ꝓꝓꝛieta-
tem. ꝓꝓꝛietas ei ignis ē lucē. ille aūt ignis ardebit
ꝛ nō lucebit niſi ad augmētū pene. Ideo abꝛahaꝫ
dixit dānato diuiti. Int̄ nos ꝛ vos magnū chaos
firmatū ē. Nā dic̄ ſctūs Tho. i. iiij. di. xliiij. Ad ꝑfe
ctā dānatōem ipſoꝝ oia elemēta ſunt in ꝯfuſo. ibi
erit ardoꝛ ignis. frig⁹ aq̄. fetoꝛ tre. obſcuritas aeris
Scd̄o dilecta ē dom⁹ dei q̄tū ad illuīatōem. nā
illuiat̄ a luīe ſupioꝛi. inferioꝛi. interioꝛi. ꝛ exterioꝛi.
Pꝛio illuiat̄ a luīe ſupioꝛi. ſ. diuinitatis Pſal.
xxxv. In luīe tuo videbim⁹ lumē. In luīe diuinitat̄
videbim⁹ lumen gaudioſe claritatis. Scd̄o illuia
bit̄ a luīe inferioꝛi. i. hūanitate xp̄i Apoc̄. xxj. Ciui
tas illa nō eget ſole: ꝫ agnus dei illuiabit illā. Ter
tio a luīe iterioꝛi illuiat̄. ſ. ab aiab⁹ btōꝝ q̄ fulgent
ſplēdoꝛe diuie ſapie Iſa. lviij. Implebit dn̄s ſplen
doꝛib⁹ aiam tuā. ſ. claritate viſiōis. De q̄ Ber. V
btā viſio vidē deū i ſeipo: eū in nobis ꝛ nos i ipſo.
Quarto illumiabit̄ a luīe exterioꝛi. ſ. a coꝛꝑib⁹ ſan
ctoꝝ q̄ erūt luīoſa Mat. xiij. Fulgebūt iuſti ſicut
ſol i regno pr̄is eoꝝ. Et ſol erit ſeptuplicit̄ claꝛioꝛ
q̄ nūc. ꝛ ſic vnū coꝛp⁹ gl̄ificatū erit ſeptuplr̄ clari⁹
q̄ ſol: vt dic̄ Iſid̄. Et ſic q̄t coꝛꝑa: tot ſoles erūt in ſi
militudine claritatis. Et ſi tot⁹ mund⁹ accēderet̄ ꝛ
arderet: tūc eēt q̄ſi vn⁹ calam⁹ ardēs reſpectu clari
tatis ſctōꝝ. Et ecōtra dom⁹ diaboli eſt tene
bꝛoſa. ibi erūt tenebꝛe ſupioꝛes ex ꝓuatiōe viſiōis
diuie ꝙ pñt cōqueri illud Tren̄. iij. In tenebꝛoſis
collocauit quaſi nos moꝛtuos ſempiternos. Se-
cundo tenebꝛe inferioꝛes. quia terra infernalis ex
ſe eſt tenebꝛoſa. Iob. x. Dimitte me anteq̄ vadaꝫ
ꝛ non reuertar ad terraꝫ tenebꝛoſam ꝛc̄. Tertio te-
nebꝛe iterioꝛes. de qb⁹ Sap. xvij. Ipi aūt ſibi erūt
grauioꝛes tenebꝛe: ſctis āt tuis lux maxia. Ideo hoꝛta
mur Ro. xiij. Abijciam⁹ oꝑa tenebꝛaꝝ ꝛ iduamur
arma lucis: iuxta illud Io. xij. Ambulate de luce
in lucē dū lucē habetis: ne tenebꝛe vos ꝯꝑhendāt
etnē. Quarto tenebꝛe exterioꝛes Mat. xxij. Liga-
tis manibus ꝛ pedib⁹ ꝓijcite eū i tenebꝛas exteri-
oꝛes. i. extra oēꝫ lucē coꝛꝑalē ꝛ ſpūalē. Iſid̄. Infer
nus lucet vt videāt vn̄ doleant: ꝫ non vt gaudeāt.
Tertij errauerūt circa beatitudinis durationeꝫ:
dicētes aias a coꝛꝑibus exutas beatitudinē cōſeq̄
q̄ tn̄ poſt multa ānoꝝ curricula ad coꝛpus iterum
reuerent̄: ꝛ hui⁹ mūdi miſerijs iterū ſubijcient̄. Et
iſte fuit erroꝛ platonis ꝛ ſequaciū eius. in quē er-
roꝛē incidit Oꝛige. Contra tales loquit̄ diuia ſcri-
ptura Sap. ij. Hec cogitauerūt ꝛ errauerūt: neſcie
runt ſacramēta dei. neq; mercedē ſperauerūt iuſti-
cie. neq; iudicauert̄ honoꝛē aiaꝝ ſctāꝝ. Si ꝫ interro-
gat̄ ꝓpha de btitudis duratōe: dic̄ in ſecl̄a ſecl̄oꝝ.
Nā beati nūq̄ amittēt poſſeſſionē dom⁹ dn̄i quaꝫ
inhabitabūt. Nā poſſeſſio dom⁹ amittit̄ q̄-
druplici de cauſa. Pꝛimo cū eſt ad tp̄s ꝯducta. ꝛ
ſic nō eſt hic. qꝛ hereditarie poſſidebūt. ꝑs. xxxvj.
Iuſti hereditabūt terram. Nam ſcd̄m apl̄m Ro.
viij. erūt heredes dei: coheredes autē xp̄i. Quib⁹
dicetur Mat. xxv. Venite benedicti poſſidete re-
gnū ꝛc̄. Secundo amittitur poſſeſſio domus cuꝫ

fuerit ab hoſtibꝰ violenter ablata. ⁊ ſic nõ ē hic.
ſed implebitur illud Eſa. xxxij. Sedebit populꝰ
meus in pulcritudine pacis. ⁊ in requie opulēta.
qꝛ ſcribit Sap. v. Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt. Iob.
x. De manu mea nõ eruet eos quiſq̃. Tertio poſ
ſeſſio alicuiꝰ domꝰ amittit. cū eſt caſui ⁊ ruine ex-
poſita. ſ; illa domꝰ nõ ē ruinoſa. Eſa. xxxij. Habi-
tabunt in tabernaculis fiducie. qꝛ hec domꝰ eſt ſe-
cura ⁊ firma. ¶ Prio qꝛ bene fundata. pſ. lx
xxvj. Fundamēta eiꝰ in mõtibus ſanctis. Scdo
qꝛ de viuis lapidibus edificata. j. Pe. ij. Et ipi tan
q̃ lapides viui ſup edificami domꝰ ſpūales. Ter-
tio qꝛ charitatis bitumie colligata. Greg. Ibi eſt
charitas pfecta q̄ facit oīa cõmunia. ita vt vnuſq̄ſ-
q̃ gaudebit de bono alteriꝰ ſicut de ꝓprio. Augu.
Nõ tuū p laborē. meū p amorē. Ibi implebit illō
Act. iiij. Multitudinis credētiū erat cor vnū ⁊ aīa
vna. nec quicq̃ eoꝝ que poſſidebant ſuū eſſe dice-
bant. Quarto qꝛ non manu hoīs ſ; manu diuine
ſapiētie fabricata. ij. Coꝛ. v. Habemꝰ domū non
manufactā eternā ī celis. qꝛ ſi nr̄a domꝰ terreſtris
huius habitatōis diſſoluit habemꝰ domū nõ ma
nufactā eternā in celis. Quarto poſſeſſio d omnus
amittit. qꝛ creditoribꝰ ꝓpter paupꝑtatē aſſignata ē
nõ ſic ſancti in celo. qꝛ nullus ē ibi paup. pſ. cxj.
Glīa ⁊ diuitie in domo eiꝰ. Ibi nullꝰ eget. ibi de
potentia pr̄is potētes ſūt. de ſapiētia filij lucēt. de
bonitate ſpūſſancti affluūt dulcedine diuie fruiti-
tiōis. Unde apl's. j. Coꝛ. j. Gr̄as ago deo meo. qꝛ
in oībus diuites facti eſtis in illo. vt nihil deſit vo
bis in vlla gr̄a. qꝛ dicit Aug. Beatus dici nõ pōt q̄
non habet qō amat. ibi ē oīs boni ſufficiētia. de q̄
mgr̄ ſn. iiij. di. xlix. Quicq̄d amabit aderit. neq̃ de
ſiderabit quod nõ erit. ¶ Dixi ſcdo ſpecificat offi-
ciū eoꝝ dicens. In ſecula ſeculoꝝ laudabūt te. Iō
quarti errauerūt circa beatitudinis occupationē
et operationē ſicut ſaducei ⁊ gentiles. q̄ dicūt bea
tos hoīes vacare comeſtionibꝰ ⁊ potibꝰ ⁊ femina
rū ꝯiunctõnibus. qō reprobat dñs Mat. xxij. In
reſurrectione nõ nubent neq̃ nubent. ſ; erūt ſicut
angeli dei in celo. Idcirco ꝓpha exꝓmit ⁊ ſpecifi-
cat opationē ſanctoꝝ q̄ eſt laus dei. dicens. lauda
bunt te. De q̄ Eſa. lj. Gaudiū ⁊ leticia inuenietur
in ea. gr̄aꝝ actio ⁊ vox laudis. ¶ Diceres. nunq̄d
reaſſumptis coꝛpoꝛibꝰ erit laus vocal. Rn̄detur q̄
lingua data ē homini ad q̄druplex officiū. ¶
Prio ad cogitatōes hoīs notificādas. Un̄ aug. in
enchiridiō. Uerba ꝓpterea ſūt inſtituta. nõ p que
hoīes ſe inuicē fallāt. ſ; p q̄ vnuſq̄ſq̃ in noticiā co-
gitatōes ſuas ꝓferat. Et ſic q̄ ad h̄ officiū nõ erit
lingua vel verba neceſſaria qꝛ manifeſta erūt oīm
coꝛda. j. Coꝛ. iiij. Illuminabat abſcōdita tenebra
rū. ſ. q̄ ad manifeſtationē coꝛdiū reproboꝝ. ⁊ ma-
nifeſtabit ꝯſilia coꝛdiū. ſ. q̄ ad manifeſtationē coꝛ-
diū electoꝝ. Aug. de verbis dñi. Tunc ꝯſciētia no
ſtra penetrat ⁊ mens vniuſcuiuſq̃ alteriꝰ ab ocul
nõ abſcondit. Un̄ ſup illo v̄bo Ioh. Apoc. iij. Ci
uitas illa ſimilat vitro plucido. ſicut in vitro claro
videt quicq̄d eſt in eo. ita quiq̄d in coꝛdibꝰ hoīm
exiſtit videbitur pꝛimo aſpectu. ḡ nõ ē opꝰ vt lin-
gua ad notificatōnē ꝯceptuū. Scdo data ē homi
ni lingua ad erudiendū. Eſa. iiij. Dñs dedit mihi
linguā eruditā vt ſciā ſuſtētare eū qui lapſus ē in
verbo nec quo ad iſtud officiū erit lingua neceſſa
ria. qꝛ oēs erūt ſapiētes ⁊ docti. iuxta illō Iere.
xxxj. Nõ docebit vir vltra ꝓximū ſuū dicens. co-
gnoſce dñm. oēs eū cogſcēt a minimo vſq̃ ad maxi
mū. de quo Aug. de ci. dei li. xxij. c. vlti. Ibi noſſe
nr̄m nõ habebit errorē nec defectū. Tertio data ē
homini lingua ad ꝯſolandū. Un̄ Eccl. xl. Tibie ⁊
pſalteriū dulcē faciūt melodiā ſup vtroq̃ lingua
ſuauis. ſ. ꝯſolans pauperē. vt docemur. Eccl. vij.
Ne deſis plantibꝰ i conſolatōne. Nā h̄ ꝯſiderauit
facere Iob. xvj. Utinā eſſet aīa mea ꝓ aīa vr̄a.
et ego ꝯſolarer vos ſermõibꝰ. Quo ad h̄ officium
nõ manet lingua. qꝛ oīs erimꝰ ꝯſolati qn̄ domi-
nꝰ ꝯuertet nr̄am captiuitatē ⁊ libertatē. tūc plenā
habebimꝰ ꝯſolationē. Eſa. xxxv. Gaudiū ⁊ letici
am obtinebunt. fugiet doloꝛ ⁊ gemitꝰ. Apoc. xxj.
Abſterget deus oēm lachꝛimā ab oculis ſctōꝝ. nõ
erit clamoꝛ neq̃ gemitus nec doloꝛ ⁊c. Quarto ē
hoī lingua data ad laudandū deū. Eccl. lj. Dedit
mihi dñs linguā mercedē meā. ⁊ in ipa laudabo
eū pſ. Exultabit lingua mea iuſticiā tuā. ¶ Sed
tn̄ di. i qua lingua laudabūt dñm. Reſpōdet. al iq̄
dicūt q̄ i oīmbus linguis vt colligit ex lectiōe ho-
dierna q̄ ſcribit Apoca. vij. Uidi turbā magnam
quā nemo numerare poterat ex oībus gentibꝰ tri
bubus ⁊ linguis. ſtantes ante thronū dei in cõſpe
ctu agni. amicti ſtolis albis. ⁊ clamabāt voce ma-
gna dicētes. Salus deo nr̄o q̄ ſedet ſup throno et
agno. i. ſalutē habemꝰ a deo pr̄e p filiū eiꝰ. Sed Re
migius dicit. Tūc ceſſabit oīs lingua. ſolū remane-
bit hebꝛaica q̄ credit fuiſſe ligua ade. Et ſancti cū
lingua ſua gloꝛificata ſemp laudes deo canūt. Un̄
xliij. Populū iſtū foꝛmaui mihi. laudē meā nar-
rabit. ¶ Pro ḡ ſciendū q̄ ſancti laudabūt dñm ab
oībus ſituatōibus. ¶ Primo laudabunt a
ſupꝛa. ſ. de clara viſione celeſtis regis. Eſa. xxxiij
Regē ſuū in decoꝛe ſuo videbūt. Vñ q̃ iocūde gau
debunt de diuinitate. Ber. Illud ſolū ē verū gau
diū qō nõ ſolū de creatura. ſ; de creatoꝛe ꝯcipitur.
In cuiꝰ cõpatōne oīs iocūditas meroꝛ. oīe dulce
amarū. oīe decoꝝ fedū. Illa viſio ē tota merces.
Aug. Si mali iſtā faciē viderent nullā penā ſenti-
rent. Reliq̄ q̄re in ſequēti ſermōe. q̄ icipit gaudete

¶ Sermo cxlvij. ¶ Ad idem.

Mementote quomodo
ſalui facti ſūt pr̄es noſtri ⁊ clamemꝰ i ce
lū. ⁊ miſerebit nr̄i. j. Machā. iiij. Ariſto.
in li. ꝓblematū. Ut claritatē ſolis limpidius vi
deamꝰ. ſolē manu obumbꝛamꝰ. Spūalr. p ſolem
intelligit diuina facies. De q̄ Math. xvij. Reſplē
duit facies eiꝰ vt ſol. ¶ Qui igit vult hūc ſo-
lem intueri in claritate celeſti. opꝫ vt pmo habe
at vmbꝛā bone opatiōis. De q̄ Damianꝰ in li. cō-
tra erroꝛes grecoꝝ. Nemo ꝯſequit beatitudinem
gaudioꝝ celeſtiū ſine exercitio bonoꝝ opeꝝ ſaltē
adultꝰ. Iō Urbana. Qui bona ege. ibūt in vi. eter.
Et iō dr̄ Math. xvj. Reddet vnicuiq̃ iuxta ope-
ra ſua. ⁊ Math. vij. Nõ oīs q̄ dicit mihi dñe dñe itra
bit regnū dei. ſ; qui facit voluntatē pr̄is mei qui i
in celis ē. Iō Oꝛige. Audite deſides. audite negli

gentes.audite iuſtes q̄ ſperatis in h ſaluari.q̄ cri
ſtiani appellami.⁊ opa xp̄i nō facitis. Aug.de do-
ctrina xp̄iana. Fruſtra xp̄iani nomē ſortit̄ q̄ mini-
me xp̄m imitat̄.q2 dicit ap̄l'us.j. Cho.iiij. Non in
ſermone ē regnū dei.ſ3 i v̄tute. Et ph's.vij. polit.
Sine bonis aīe.i.virtutibus nemo d2 beat⁹ pro
pter qd̄ requirit̄ ad diſpōſitionē beatitudinis opa-
tio bonoꝝ opeꝝ ⁊ virtutū. Gre. Ad magna p̄mia
nō puenitur niſi p magnos labores. Dicit Leo pa
pa. Nō torpentib⁹ ⁊ ociantib⁹ ſ3 laborātib⁹ ꝓmit
titur p̄miū ſalutis. Apoc.xiiij. Opa coꝝ ſequūtur
illos. ¶ In ſumma verborū duo innuūtur. Pri-
mo inuitamur ad ſanctoꝝ cōmemoratōnē.ibi.me
mentote. Scd̄o exhortamur ad eoꝝ inuocationē
ibi.clamem⁹ in celū. De p2io dic̄ Memētote. Ari
ſto.dicit. Ea q̄ ſūt ad finē ordinata dn̄t fore fini ꝓ-
porcionata. ¶ Spūal'r ſic nos final'r formati
et ordinati ſum⁹ ad beatitudinē. Aug. Om̄ nobi
lis creatura ē aīa q̄ ad eternā beatitudinē ē crea-
ta. Nā inquit beat⁹ Tho.ſup.iiij.di.xlix. Beatitu
do ē vltim⁹ finis ſatiās noſtrū appetitū.q̄ in nullo
ſatiat̄ niſi in fruitione diuina. Vn̄ Aug. Dn̄e feci
ſti nos ad te.inquietū ē cor noſtrū donec requieſcat
in te. Nā ad hoc ſumus ordinati ex duplici ope.ſ.
creationis ⁊ redēptōis. P2io ex ope creatōis. De
quo mgr̄ in.ij.ſen.di.j. Rōnal' creatura ē creata vt
deū intelligeret.intelligēdo amaret. amādo poſſi-
deret.poſſidēdo eternal'r frueret̄. q̄ fruitio cauſat
beatitudinē. Scd̄o ex ope redēptōis. Nā p⁹ crea
tionē eram⁹ ſecluſi a beatitudine p inobedientiā3
ſed ad noſtrā ſaluationē venit fili⁹ dei ⁊ ſanguine
ſuo nos redemit. Lu.xix. Venit filius hoīs que-
rere ⁊ ſaluū facere qd̄ perierat Et Lu.ix. Fili⁹ ho
minis nō venit aīas pdere ſ3 ſaluare.iō debemus
ꝓportionari huic fini.ſ.ſaluationis p exercitiū vir
tuoſoꝝ opeꝝ. Propt̄ qd̄ xp̄s docuit octo v̄tutes
que ad beatitudinē diſponūt.q2 dic̄ ſc̄t⁹ tho.ſup
iiij. ¶ Beatitudo ē duplex.ſ.diſpoſitiua ⁊ fruitiua
Fruitiua ē viſio diūa.aug. Viſio diūa ē tota mer
ces. Sed beatitudo diſpoſitiua ꝯſiſtit in v̄tutib⁹ q̄
diſponūt ad beatitudinē. Vn̄ ps̄. Ibūt de v̄tute i
virtutē ⁊ videbit̄ de⁹ deoꝝ in ſyon.i.in ſpeculati-
one diuina. Idcirco dicit thema.mementote quō
⁊c. ¶ Pro quo ſciēdū ſancti meruerūt beatitudi-
nē queadmodū hō puenit tēporal'r ad hereditatē
de qua ps̄. Hereditate poſſidebūt ſanctuariū dei.
¶ ¶ Nā ad poſſeſſionē tēporal' hereditatis ho-
mines pueniūt multiplicit̄. P2io p cōmutationē.
ſcd̄o p mitē ſbiectionē.tertio p iuriſdictionē.quar
to p aſſiduā opationē.quito p emptionē.ſexto per
matrimonialē ꝯtractionē.ſeptimo p cognationē.
octauo p fortē debellationē. ¶ P2io puenit hō ad
hereditatis poſſeſſionē p cōmutationē. Et ſic ali-
qui cōmutauerūt bonū tp̄ale ꝓ celeſti.ſic hi q̄ oīa
dereliquerūt.vt ap̄li q̄ volūtariā paupratē duxert
ꝓ xp̄o.de quib⁹ hodie fit mētio in euāgelio. Bea
ti paupes ſpū. Dicit notant̄ ſpū.q2 nō oēs paupe
res ſūt beati. De q̄ amb. Nō oīs paupertas ſancta.
nec oēs diuitie crimioſe.q2 diuites poſſunt ſalua-
ri ſi ſūt humiles.⁊ iuſti diuitijs bene vtētes. P2io
ſi ſunt humiles. Aug⁹. Paupes ſpū ſūt nō hn̄tes
inflātem ps̄. Humiles ſpū ſaluabit. Scd̄o ſi ſunt
iuſti ⁊ v̄tuoſi.q2 hr̄ in can̄.di.xxx. Nec ſcripſim⁹
Diuites cū iuſticia ⁊ bonis opibus nō abijciam⁹
Eccl̄.xxxj. Beat⁹ diues q̄ potuit trāſgredi ⁊ non
eſt trāſgreſſus facere mala ⁊ nō fecit. Sic etiā nō
oīs paup ē ſanct⁹. Ber. Nō paupertas v̄tus ꝓbat̄.
ſed paupertatis amor. Sunt eni aliq̄ paupes impa
tientes ⁊ inuidi.vt mēdici ante eccl'iam rixantes.
nullā miſſā vel p̄dicationē audiētes.⁊ aliquando
paupertati maledicētes. De talib⁹ Eccl̄.xiij. Eſt ne-
quiſſima paupertas in ore ipij.nā tales iuiti ſūt pau
peres. Iō Aug. Nemo inuit⁹ bene facit.⁊ habet̄ i
can̄.de pe.di.vij.nullus. Nō neceſſitatē ſ3 arbitrij
libertatē reſpicit de⁹. Nā tales q̄ volūtarie omnia
relinquūt ꝓpter deū beatificant̄. De quib⁹ Bern.
ſup ps̄. Qui habitat. Felix paupertas volūtarie oīa
relinquētiū.⁊ te dn̄m ihm ſequētiū.vt ap̄li fecert.
in quoꝝ pſona petr⁹ dixit Math.xix. Ecce nos re
liquim⁹ oīa .qd̄ erit nob̄.rn̄dit. Centuplū accipie-
tis ⁊ vitā eternā poſſidebitis. Idcirco ſbiungit eo
rū p̄miū dicens. Taliū ē eni regnū celorum. P q̄
bona cōmutatio.ꝓ defectu recipiūt regnū. ꝓ ter-
reſtri celeſte.ꝓ ꝯtemptu ſedē iudicij.cū dicit. Se-
debitis ſup ſedes.xij.iudicantes duodeci tribus
iſrl'. ¶ Scd̄o acquirit̄ hereditas p mitē ſbiectionē
vt qui mite ⁊ humil'r ſe ſbijciunt ſeruitio ⁊ alieno
iugo. Et ſic patriarche ⁊ ꝓphete q̄ māſueti ſeruie-
rūt dn̄o deo.vt moyſes Nu.xij.mitiſſim⁹ in pplo
apparuit.ſic ⁊ dauid mite ſbiecit ſe dei ſeruitio di
cēs. O dn̄e q2 ego ſeru⁹ tu⁹ ſū.⁊ fili⁹ ancille tue ꝓ
pter qd̄ placuit deo.q2 d2 Eccl̄.j. Beneplacitū eſt
dn̄o fides ⁊ māſuetudo. Nā ei⁹ mititas in multis
apparet locis. Nā habet̄.j. Reg.xxvj. Ipe tēpore
quodā nocturno iuenit ſaul inimicū ſuū in tento
rio ſuo dormientē cū cōplicibus ſuis. ipſe recepit
ciphū ⁊ lanceā deſcēdens de mōte.⁊ veniēs in val
lē clamauit ſurſum. O quō cuſtoditis dn̄m veſtꝝ
vbi ē lancea ei⁹ ⁊ ciphus. Saul euigilās cū ſocijs
ait. Es tu fili mi dauid. Rn̄dit ſum. Ait ille. Vere
iuſtior me es.aīa mea in manu tua erat ⁊ peperci-
ſti. Itē hr̄.ij.reg.xvj. Semei maledixit dauid.qd̄
voluit vindicare Abiſai ⁊ dauid noluit ꝯſentire.ſ3
dixit.dimitte eū vt maledicat mihi.q2 dn̄s retri-
buet mihi benedictionē ꝓ maledictōne. ꝓpter qd̄
ſcribit̄ in ps̄. Memēto dn̄e dauid.⁊ oīs māſue-
tudinis ei⁹. Iō de eis fit hodie mētio i euāgelio.
Beati mites.dic̄ Hiero. Mititas ē aī dulcedo.
quā nl'la vincit amaritudo. Hāc docuit xp̄s mat.
xj. Diſcite a me q2 mitis ſū ⁊ hūilis corde. Idcir-
co ſbiungit p̄miū eoꝝ dicēs. Ipi poſſidebūt ter-
rā. Dicit eni ps̄.xxxv. Māſueti hereditabūt terrā
Itē. Credo videre bona dn̄i i terra viuentiū. Iō
Eccl̄.x. Fili i māſuetudine ſerua aīam tuā. Sub-
dit rōnē. Sedes ducū ſupboꝝ euertit.⁊ fecit mi-
tes ſedere ꝓ eis. ¶ Tertio acquirit̄ hereditas p iu
riſdictionē.q2 facit ꝯqueſtionē in iudicio. Et ſunt
penitētes dn̄o ꝯfitētes exceſſus ⁊ delicta ⁊ ſeipſos
iudicātes vt docet Aug.i li.de pnīa. O hō aſcēde
tribunal mētis tue.ſit rō iudex.ꝯſcientia teſtis.ti-
mor carnifex. De h iudicio habet̄ Eſa.xliij. Narra
ſi quid habes vt iuſtificeris.q2 ſcribit ap̄ls.j. Cor
xj. Si noſmetipſos dijudicarem⁹ nō vtiq3 iudica
remur. Aug. Nō punit deus iſidipm.qd̄ in pre-

ſenti punitū ē nō punief in futuro. Sic ꝙ hō pōt dicere illud pſ̄. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā. nō tradas me calūniātibus me. Talis ꝯqueſtor pctõꝝ ſuoꝝ in iudicio ꝺe pnīe fuit manaſſes. q̄ ait. ij. Paral. vi. Peccaui ſup numerū arene mar̄. nō ſū dign⁹ videre altitudinē celi p̄ multitudine iniq̄tatis mee. Talis fuit filius ꝓdigus Lu. xv. q̄ dixit. Pr̄ peccaui in celū ⁊ corā te. nō ſum dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. Pat̄ miſcōia motus ſuſcepit eū. Hoꝝ hodie fit mētio in euāgelio. Beati q̄ lugēt. ſ. ꝓ pctīs. qm̄ ipi ꝯſolabunt̄. ſ. ꝑ remiſſionē. de q̄ Hiere. xxxj. In fletu veniēt ad me. ⁊ in miſcōia deducam eos. Et ſic meruit beatitudinē beata magdalena. Lu. vij. que fleuit ⁊ rigauit lachrimis pedes dn̄i cui dictū eſt. Dimiſſa ſūt tibi pctā tua. vade in pace. Aug⁹. Qui lachrimis miſeꝝ ſe fatet̄. illi de⁹ miseret̄. De quo Chriſ. Nemo flens ad deū acceſſit q̄ nō impetrauit q̄d poſtulauit. ¶ Quarto acq̄rit̄ hereditas per aſſiduā oꝑationē. vt illi q̄ laborāt die ac nocte Et ſic oꝑatores iuſticie q̄ nō ſūt cōtenti in dolore pctõꝝ. ſ3 feruent̄ oꝑant̄ bōa ⁊ iuſta. iuxta illō Eccle ix. Quodcūq3 pōt man⁹ tua oꝑari inſtant̄ fac. Et id q̄d nō poſſunt ꝑficere. ipi tn̄ affectāt. quoꝝ hodie i euangelio fit mētio. Beati q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā. Glo. Eſuries iuſticie ē vehemēs deſideriū ſūmi boni ⁊ oꝑandi iuſticiā. Et capit̄ h̄ ꝓ rectitudīe vite. hiero. Nō ſuffic̄ velle iuſticiā niſi ⁊ patiamur famē iuſticie. vt nunq̄3 nos iuſtos putem⁹. Luce. xvij. Cū feceritis oīa q̄ precepta ſūt ⁊c̄. q2 ſm aug. Juſticia ē general̄ v̄tus q̄ in ſe cōꝓhēdit oēs v̄tutes. ergo null⁹ eā poterit ad plenū ꝑficere. q2 dr̄ j. Choꝛ. iiij. Nihil mihi ꝯſcius ſū ſ3 in h̄ nō iuſtificatus ſū. Quia dr̄ Eſa. lxiiij. Omnes iuſticie nr̄e q̄ſi pannus mulieris mēſtruate. q̄ ē mūdus i parte vna. immūdus vero ex pte reliq̄. Et ſic nos in oꝑibus iuſticie. ꝓpter q̄d nō poſuit iuſticiā in oꝑatōe ſ3 affectione ⁊ deſiderio. Prouer. xj. Deſideriū iuſtoꝝ oē bonū ē. Nā dicit Aug⁹. Nō quid ſis. ſ3 quid eſſe deſideras de⁹ attēdit. ¶ Quinto acquiritur ꝑ emptionē. ſ. ꝓ pecunia Aug. Dn̄e venale habes. q̄d. regnū celoꝝ. quātū valet. reſpōdet i ꝑſona dn̄i. q̄ntū habes. Nā zacheus dedit dimidiū bonorū ſuoꝝ. Lu. xix. Vidua paupcula dedit duo minuta. dn̄s ieſus collaudauit eā ꝙ abundātius omib⁹ miſit. Jō Thob. iiij. Si multū tibi fuerit abundāter tribue. ſi paꝝ illud illud impartiri ſtude. q2 dr̄ Mat. x. Si q̄s dederit calicem aq̄ frigide nō ꝑdet mercedē ſuā. Hoꝝ hodie i euāgelio fit mētio. Beati miſericordes. D q̄3 laudabiles mercatores ſūt tales. de q̄bus Aug. Laudas mercatorem q̄ vēdit plumbū ⁊ emit auꝝ. magis lauda eū q̄ erogat pecuniā ⁊ accepit regnū iō Pe. rauenenſ. Da paupi vt det tibi. da terrā. accipe celū. da ꝑtem. accipe totū. Greg. Si nō habes pauperē redditorē. tn̄ habes deū fideiuſſorē q̄ largiter retribuet. De q̄ pſ̄. Beatus q̄ intelligit ſup egenū ⁊ pauperē. Chriſ. ſup Mat. nō accepiſti diuitias vt i laſciuia conſumas. ſ3 vt in elemoſinis expēdas. ¶ Sexto acquirit̄ hereditas ꝑ matrimonialē ꝯtractionē. q2 bona mariti recipit mulier. vel ecōuerſo. q2 ſic ſunt vna caro. ſic debet eſſe mutua poſſeſſio. Spūal̄r. ſic v̄gines iure matrimonij recipiūt celeſtē hereditatē.

quia ſe deſpōſauerūt deo. ij. Cho. xj. Deſpōdi vos vni viro v̄ginē caſtā. ita ꝙ hodie pn̄t dicere Apo. xix. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹. q2 venerit nuptie agni. Hoꝝ hodie i euāgelio fit mētio. Beati mūdo corde nō mūdo corpe. nō pulcrā carnē. ſed mentē reſpicit de⁹. Subdit. qm̄ ipi deū videbūt. Leo papa Qui deū videre deſiderat. neceſſe ē vt oculos cordis ab oī ſqualore tergat. nā ſm Chriſ. Quāto q̄s mūdior exiſtit. tāto clari⁹ deū videbit. pſ̄. Dn̄e q̄s habitabit i tabernaculo tuo. Rn̄det. Innocēs manibus ⁊ mūdo corde. q2 dr̄ Leui. xj. Nolite aīas veſtras ꝯtaminare. imūdū nolite tāgere. ſ3 facite ſm illud Jaco. j. Abijciētes oēm maliciā. Ratio Apoc. xxj. Nil coinquinatū intrabit. Jō Leui. xj. Sancti eſtote. qm̄ ego ſctūs ſū. ꝓpter q̄d dic̄. Ber. Si vis eſſe beat⁹ ſis imaculat⁹. ¶ Septimo acq̄rit̄ hereditas ꝑ cognationē. Sic poſſeſſio tp̄al̄ datur filijs tanq̄3 ꝓximis. ⁊ ſic pacifici ſūt ꝓximi dei q2 filij dei. de quib⁹ hodie fit mētio i euāgelio. Beati pacifici. Hiero. Pacifici dicūt̄ illi q̄ p͛io pacē habēt in ſeipſis. deinde inter fr̄es diſſidētes pacē faciūt. q̄ quidē pax req̄rit̄ ad beatitudinē ad Hebre. xij. Pacē ſequimi. ſine qua nemo videbit deū ad Ro. xij. Quātū in vobis ē cū oībus hoīb⁹ pacē habentes. Nā tales ꝑcipiunt hereditatē peternā. ij. Choꝛ. xiij. Habete pacē. ⁊ de⁹ pacis erit vobiſcū. ⁊ Job. xxij. Habeto pacē ⁊ habebis fructus optimos. Et ſbdit. qm̄ filij dei vocabūtur. ſ. ꝓpter ſimilitudinē. q2 de⁹ ſm Greg. ē dator pac̄ ⁊ amator. Sed diceres. tn̄ miſ̄icordes dicunt̄ filij dei. iuxta illud Eccī. iiij. Pupillo eſtote miſericordes. ⁊ eritis velut altiſſimi fili⁹. Et Lu. vj. Eſtote miſericordes. Rn̄det̄. Miſcōia nos aſſimilat deo q̄ ad exteriora oꝑa in exhibitione bonitatis. ſ3 pax quo ad interiora i dulcedine charitat̄. ſine q̄ filij dei nō dicunt̄. De q̄ Greg. Sicut filij dei ſūt q̄ pacē diligunt. ſic filij diaboli q̄ diſcordiā querūt. ¶ Octauo acquirit̄ hereditas ꝑ fortē debellationē. vt cū q̄s vincit inimicū debellando. ⁊ acq̄rit hereditatē gladio. De q̄ Math. xj. Regnū celoꝝ vim patitur ⁊ violenti rapiūt illud. vt ſūt fortit̄ pugnantes ꝯtra diabolū. carnē. ⁊ mūdū. vt docet eccl̄ia. Eſtote fortes in bello. ⁊ pugnate cū antiq̄ ſerpēte. ⁊ accipietis regnū eternū. q2. ij. ad Thimo. ij. dicit̄. Nemo coronabit̄ niſi q̄ legitie certauerit. Iſiō. Quis ſanctoꝝ ſine certamine coronat⁹ eſt. Judith. viij. Oēs qui placuerūt tibi ꝑ varias tribulatōes trāſierūt. Hoꝝ hodie fit mentio in euāgelio. Beati q̄ ꝑſecutionē patiūtur ꝓpter iuſticiā. nō ꝓpter culpā ſed amore iuſticie. nō rigore vt latrones. j. Pe. iiij. Nemo veſtrum patiat̄ quaſi fur vl̄ homicida ⁊c̄. Chriſ. Si q̄s ꝑſecutus te fuerit nō ꝓpter cām dei. ſ3 ꝓpter tēporalia bona. ille re⁹ ē. tu v̄o beat⁹ nō es ideo debet eē ꝓpter deū. Subdit. coꝝ ē regnū celorū. ij. ad Thimo. ij. Si ſuſtinebim⁹ cōregnabim⁹ Talib⁹ dicet̄. Luc. xxij. Vos eſtis q̄ ꝑmāſiſtis mecū in tēptatōib⁹ meis. diſpono vobis ſic pr̄ mihi diſpoſuit regnū. Cū igit̄ militia ē vita hoīs ſuper terrā. Job. vij. Pugnem⁹ viriliť ⁊ coronemur feliciter. q2 dicit Greg. Sine certamine nō habet̄ palma victorie. Idcirco memētote. ¶ Dixi ſcđo hortamur ab eoꝝ inuocatione. ibi. clamem⁹ in celū.

E Itē nota clamare debem⁹ hodie ad deū. Pri
mo ꝓ gr͞a. q꞉ ſine gr͞a nemo ſaluatur. Bern. Sine
gratia nec infantes nec etate grādes ſaluari p̄nt.
ad Roma. vj. Gr͞a dei vita eterna. Ber. Nō ſūt ta
lia merita ꝓpter q̄ dat̄ vita eterna. niſi ex dei gr͞a.
Luce. xix. Omni habēti dabit̄. Glo. habenti gr͞aꝫ
dabitur gloꝛia. Modo de⁹ pius eſt ꝛ benign⁹ in
collatione gr͞e. Aug. Deus qđ ſuū ē ſēper inſpirat
ſi eſt q̄ recipiat. Aug. de ſex queſtionib⁹. Nulli vn
q̄ꝫ defuit qui dign⁹ fuit. ꝓpter qđ hoꝛtamur ad He
bre. iiij. Adeam⁹ cū fiducia ad thꝛonum gr͞e. Ps.
Gratiā ꝛ gloꝛiā dabit dn̄s. Scđo debem⁹ clama
re in celū ſanctos inuocādo ꝓ aſſiſtentia. Dicit e
Maximus i ſermone de oīb⁹ ſanctis. Eoꝝ me
rita ſūt noſtra ſuffragia. eoꝝ cruciatus ſūt nr̄i ꝓfe
ctus. nā ſm Ber. in ſermone de oibus ſanctis. Si
potētes fuerūt i terris. potētioꝛes ſūt hodie i celis
q꞉ patria miſcđiam nō minuit. ſꝫ augmentat. ¶
¶ Sed diceres. quō aūt cognoſcūt nr̄a deſideria.
cū dr̄. iij. Reg. viij. Tu ſolus noſti coꝛda hominū.
Reſpōdet ſanctus Tho. in. iiij. Cognoſcūt cogni
tione matutina oīa in deo. nō aūt cognitiōe veſ
pertina in ſeipſis. Greg. Quid ē qđ nō videt. q̄ vi
dentē oīa videt. Ber. Ibi magiſtꝛ ſemel vidiſſe
eſt oīa didiciſſe. ſ. requiſita ad pfectionem ſalutis.
Nō aūt oīa ſimplicit̄ ſicut de⁹ cognoſcit. q꞉ h̄ eſt
impoſſibile. ¶ Tertio debem⁹ clamare in celū. de
um collaudādo in ſanctoꝝ gl͞ia. q꞉ dic̄ Guilhel
mus cancellarius pariſien̄. Qui ſanctis honoꝛē
tribuit ſpecialr̄ illū honoꝛat q̄ eos ſanctificauit. q꞉
honoꝛ miniſtroꝝ ē veneratio dn̄oꝝ. In figura illi
us heliſeus ſe dixit fuiſſe p̄ſentē qn̄ naamā ſyr⁹ de
ſcendit de curru faciēs reuerētiā giezi ſeruo ſuo i
digno. Idcirco hoꝛtat̄ ps. Laudate dn̄m in ſanct
eius. Reuera letanter debem⁹ hodie dn̄m lauda
re in ſanctis eius. ¶ Primo ꝓpter multitudinē
nā ſi laudam⁹ dn̄m i meritis vnius ſancti. vt dn̄i
ci nicolai. ꝛ ſic de alijs. mlt̄o magis in merit oīm
ſanctoꝝ. marie v̄ginis. oīm aplōꝝ. martyꝝ. ꝯfeſſo
rū v̄ginū. De q̄b⁹ Iob. xxv. Nunq̄d ē numerus
militū e⁹. Apoc. vij. Vidi turbā magnā quā dinu
merare nemo poterat. ¶ Scđo ꝓpter augmētatio
nē. q꞉ de die in diē. de anno i annū augmentat̄ nu
mer⁹. vt liberati de purgatoꝛio. vel q̄ euolāt ab h̄
ſeculo vt innocētes. de quib⁹ Apoc. xiiij. Sine ma
cula ſūt ante thꝛonū dei. ¶ Tertio ꝓpter ſpei ſal
uatōeꝫ vt hēam⁹ ſpē ſaluādi. ber. Quid ē q̄d nō ſo
lū difficile ſꝫ ēt ipoſſibile vr̄ cū hoīes fuerūt ſic̄ nos
ps. Sperate i eo oīs congregatio ppl̄i. Ideꝫ. Nō
deſerit de⁹ ſperātes in ſe. Eccī. ij. Quis ſperauit i
dn̄o ꝛ eſt derelictus. ad Roma. v. Spes nō ꝯfun
dit. Roma. viij. Spe em̄ ſalui facti ſum⁹. ps. Sal
uos facit ſperātes in ſe. ¶ Quarto ꝓpter fidei coꝛ
roboꝛatōnē. Nā feſtiuitas eoꝝ celebꝛat̄. q꞉ ſicut fi
des nr̄a ꝯfirmat̄. Maxim⁹ i ſmone de oīb⁹ ſan
ctis. Nunq̄ꝫ vitā eoꝝ ita ꝯſtant̄ expēdiſſent ſi non
melioꝛē ſenſiſſent. idō n̄ timeam⁹ nimiū. aug. Quid
timebo mēbꝛoꝝ dāna cū ſecuritatē capio de nūe
ro capilloꝝ. Math. x. Omnes capilli capitis veſtri
numerati ſūt. ꝛ vn⁹ nō peribit de iſtis. ps. Cuſto
dit dn̄s oīa oſſa eoꝝ. ¶ Quinto ꝓpter imitatio
nē. Chꝛiſ. ſup Mat. Que iuſticia ē ſanctos colere
et ſanctitatē ſpernere. Sine cauſa iuſtos colit q̄ iu
ſticiā ſpernit. Maxim⁹ in ſermone de oīb⁹ ſan
ctis. Si quē delectat alicui⁹ ſancti p̄miū ꝛ meritū
debet delectare pariter ꝛ obſequiū. de quo thema
vbi ſupꝛa.

¶ Sermo cxlviij. ¶ Ad idem.

Merces veſtra copioſa
ē in celis. Mat. v. ꝛ legit̄ ad honoꝛē oīm
ſanctoꝝ ꝓ euangelicali officio. ¶ In ſum
ma verboꝝ duo innuunt̄. Primo beatificat ꝯſoꝛtium
virtuoſoꝝ. ibi. Beati paupes. Scđo ſpecificat pre
mium eoꝝ. ibi. gaudete ꝛ exultate. De p̄mo dic̄. In
illo tp̄e. ſ. cū xp̄s circūibat totā galileā docēs in ſy
nagogis ꝛ ſanās omnem languoꝛē. tūc ei⁹ fama di
uulgabat̄. ꝛ multitudo infirmoꝝ offerebat̄. Tunc
videns ieſus turbas. Ex multitudine eni turbarū
excitat̄ anim⁹ p̄dicatoꝝ. ſicut dic̄ Chꝛiſ. ſup Mat
theū. Omnis artifex opoꝛtunitatē opis vidēs gau
det. ſicut carpentari⁹ ſi viderit arboꝛē bonā ꝯcupi
ſcit p̄ſcindere eā ad opus artificij ſui. Agricola ſi
viderit terrā pinguē deſiderat eā exarare. Et quid
de rōnalib⁹ hoibus. ipſe irrōal̄ equ⁹ de ſtabulo exi
liens. ſi viderit cāpos patētes rapit frenū ꝛ excita
tur ad curſū. Sic dn̄s ieſus vidēs magnā ꝯgrega
tionē ppl̄i excitatus ē ad docendū. Sic oīs p̄dica
toꝛ videns magnā ꝯgregationē ppl̄i ꝛ eccl̄iaꝫ ple
nā. gaudet anius ei⁹ ꝛ delectat̄ vt doceat. Si autē
viderit eccl̄iam vacuā ꝯfundit̄ ꝛ nihil docere pōt.
hec Chꝛiſ. Idō dic̄. Videns ih̄s turbas. in q̄bus
erant fideles ꝛ infideles. docebat illos. ad innuen
dū q̄ iudei ꝛ pagani intrātes eccl̄iam ad audiēdū
verbū dei. nō ſūt repellendi de eccl̄ia. de ꝯſe. di. j.
epus. Epus nulli ꝓhibeat ingredi eccl̄iaꝫ vſq̄ ad
miſſaꝫ cathecuminoꝝ. ſ. vſq̄ ad ſurſū coꝛda. ꝛ hoc
ꝓpt̄ audire v̄bū dei. Si vero cauſa ſb̄ſannādi tūc
ſunt ꝓhibendi. vt dicit gloſa ibidē. Et loquit̄ canō
de iſtis infidelib⁹. de quoꝝ coꝛrectione eſt ſpes. vt
vult gloſa. ¶ Tunc ſb̄dit foꝛmā docēdi. Aſcēdit i
montē Chꝛiſ. Nunq̄d poterat ibi docere vbi apo
ſtolus erat. Reſpōdet̄ ꝓpter duas rōnes aſcēdit i mō
tem. Primo vt ipleret̄ ꝓphetia. Eſa. xl. Sup mon.
excelſū aſcēde tu q̄ euāgelisas ſyon. Secūdo aſcē
dit in montē vt oſtenderet nobis q̄ in altitudine
ſpūaliū virtutū ꝯſiſtere debet q̄ docet iuſticiā dei.
pariter ꝛ q̄ audit. q̄ docet vt magis doceat ope q̄ꝫ
ſermone. vt dicit aplus. Exēplū eſto oīm fideliūꝫ.
Qui aūt ābulant p ꝯuallia vite terrene nō rite ali
os inſtruere valēt. Vt q̄d de celo loq̄ris ſi in celo
anim⁹ tuus nō ē. aut q̄d de terra loq̄ris ſi i celo ꝯ
ſiſtis. vt cū aplō dicas Phil. iij. Cōuerſatō nr̄a in
celis ē. Et cū ſediſſet q̄ cūcta mouet ſine mutatōe
Ps. cj. Mutabis eos ꝛ mutabunt̄. tu aūt idē ipſe
Symon de caſſia. Sedet i mōte terreno cui ſedes
eſt in celo. Eſa. lxvj. Celū mihi ſedes ē. In eo q̄ ſe
det q̄etē deſigt̄. vt tenaci mēoꝛiā dei v̄bū reſeruēt.
Unde phus. vij. phiſicoꝝ. Anima ſedendo ꝛ quie
ſcēdo fit prudens. Acceſſerūt ad eūꝫ diſcipuli ei⁹
ſicut ad magiſtrum ꝛ ſaluatoꝛem. Et ſic nos Eſa.
ij. Venite aſcendam⁹ ad montē domini ꝛ doce
bit nos vias ſuas. ſ. ſalutis. Nam ipſe ſaluatoꝛ ait
Eſa. xliij. Ego ſum dominus ꝛ nō eſt alius abſq̄

me ſaluator.ideo pſ. Accedite ad eũ ⁊ illumiamini.⁊ facies vr̃e nõ ↄfundent. Et apiens os ſuum.
Augu.qui prius aperuit ora ꝓphetaꝝ.⁊ docebat
eos oẽm pfectionẽ a quĩto capitulo vſqꝫ ad finem
ſeptimi capituli in matheo dicens. Beati paupe
res ſpũ. Et dicit notant̃ ſpũ.q2 triplex ẽ paupertas
Prima ſimulatoria.ſecũda neceſſaria.tertia volũ
taria. ¶ Pria ſimulatoria.cũ qs ſibiipſi appa
ret paup ⁊ nõ ẽ.vt auari ⁊ diuites. Eccl.v. Auar⁹
nõ iplebit̃ pecunia. Catho. Eger diues numũ ha
bet.ſꝫ nõ habet ipm.ſ.ad ſui vſũ.q2 auaro deeſt tã
qd̃ habet qꝫ qd̃ ñ habet.qd̃ habet vel nõ audet. qd̃
nõ habet ↄcupiſcit.q2 dicit phs in ethicis. Appe
titus diuitiaꝝ creſcit in infinitũ. Ideo Amb. Nõ
eſt ois paupertas ſancta.nec oẽs diuitie criminoſe
Habetur eni in cano.di.xxx.hec ſcripſim⁹. Diui
tes cũ iuſticia ⁊ cũ bonis opib⁹ nõ abijciem⁹. De
tali ſcribit̃ Eccl.xxxi. Beatus diues q̃ inuẽt⁹ eſt ſi
ne macula.ſ.auaricie ⁊ ſupbie. Iõ paupertas ſimu
latoria ẽ hypocriſis. Mat.xv. Attẽdite a fermẽto
phariſeoꝝ qd̃ ẽ hypocriſis. ¶ Scd̃a ẽ paupertas ne
ceſſaria. Et ſũt hi paupes qui nõ habent diuitias.
attamẽ appetũt habere p phas ⁊ nephas vt ſunt
impatiẽtes diuitib⁹ inuidentes. De talibus dicit
Bern. Nõ paupertas ṽtus ꝓbat̃ ſꝫ paupertatis amor
Aug. Nemo inuitus bñ facit.⁊ ſi bonũ ẽ qd̃ facit
Habet̃ in cano.de pe.di.vij.nullus. Nõ neceſſita
tẽ ſꝫ arbitrij libertatẽ reſpicit de⁹. Et ſic tales pau
peres ex neceſſitate nõ ſũt voluntarij.ſꝫ ipatientes
añ eccl'iaꝫ rixãtes ⁊ aliqñ maledicẽtes. nõ ſũt ſpau
peres ſpũ ſꝫ diuites in deſiderio. De tali paupertate
Eccl.xiij. Eſt nequiſſima paupertas i ore impij. Ta
les ſũt ſupbi nõ humiles.nec deũ timẽtes q̃s de⁹
odit. Eccl.xxv. Tres ſpẽs odiuit aĩa mea. paupe
rem ſupbum.ſenẽ fatuũ. diuitẽ mendacẽ. ¶
Tertia eſt paupertas volũtaria. Et illi ſũt triplices.
boni.meliores ⁊ optimi. Primi boni paupes ſũt
ſm Aug.q̃ nõ habẽt inflãtẽ ſpũm.vt ſunt diuites
humiles de diuitijs ſe nõ extollẽtes. Pro.xij. Eſt
quaſi paup cũ in multis diuitijs ſit.ſicut ſũt hi q̃
diuitias hñt ⁊ cogitant ſe eẽ diſpẽſatores diuitiaꝝ
et nõ poſſeſſores.⁊ paupibus ex parte dei q̃ eis cõ
tulit diſpenſant.iuxta illud. Lu.xi. Qd̃ ſupeſt da
te elemoſinã.q2 ñ diuitie ⁊ ſuba dãnãt aiaꝫ.ſꝫ aua
ricia ſupbia ⁊ ↄcupia.ber. Pl⁹ nocet ↄcupia qꝫ ſb
ſtãtia.iõ pſ. Diuitie ſi affluant nolite cor appõnẽ
Eccl.x. Nihil iniquius qꝫ amare pecuniã. Dicit no
tanter amare nõ habere.q2 dic̃ glo.ſup pſ. Diuiti
as licet habere.ſꝫ nõ inherere. ¶ Scd̃i ſũt melio
res.⁊ ſũt hi paupes q̃ nihil hñt ⁊ penurioſi ſunt.⁊
patiẽter ꝓpter deũ ſuſtinẽt. De quib⁹ dic̃ ſaluator
Joh.xij. Paupes ſemp habebitis vobiſcũ.me aũt
nõ ſemp habebitis.⁊ cũ volueritꝫ poſſitis eis bñfa
cere. Hos de⁹ ꝓbat h̃ Eccl.ij. Sicut i fornace ꝓ
batur auꝝ.ſic hoĩes i camino humiliatõis.i. paup
tatis. Eccl.iiij. Cõgregationi paupeꝝ affabileꝫ te
facito. Contra h̃ peccauit diues. Lu.xvi.iõ ſepul
tus eſt in inferno. ꝓpter qd̃ inq̃t Amb.ſup pſ. In
crepaſti ſupbos. Nihil grauι⁹ qꝫ ꝙ pauperes fra
tres ſuperbo oculo deſpicim⁹. Tales cognoſcẽt i
iudicio. Sap.v. Hi ſũt q̃s aliqñ in deriſuꝫ habui
mus ⁊ in ſimilitudinẽ improperij nos inſenſati vi

tam eoꝝ eſtimabam⁹ inſaniã.ecce quõ cõputati
ſunt inter filios dei.⁊ inter ſanctos ſors illoꝝ.
¶ Tertij paupes ſunt optimi.qui volũtarie oĩa
reliquerũt ꝓpter deũ.notant̃ dico ꝓpter deũ. non
ꝓpter mundi gloriã vt phariſei. Nã tales beatificã
tur h̃. Bti paupes ſpiritu. Ber.ſup pſ.q̃ habitat
⁊c. Felix paupertas voluntarie relinquẽtiũ oĩa ꝓ
pter deũ.⁊ ſequẽtiũ te dñe ieſu xpe. q2 tales melio
res ſũt pmis. Hugo. Bonũ ẽ ſua paupib⁹ eroga
re.ſꝫ meli⁹ ẽ omibus cũ xpo renũciare ⁊ xpm imi
tari. Cui ↄſonat Ber. Volo te eſſe amicũ paupeꝝ
magis imitatorẽ xpi. Ille ẽ grad⁹ ꝓficiẽtiũ. iſte p
fectoꝝ. Mat.xix. Si vis pfectus eſſe vende oĩa
que habes ⁊ da paupibus. Tunc ſbdit eoꝝ premi
um.quoniã ipſoꝝ ẽ regnum celoꝝ. Chriſ. ſup epi
ſtolã ad Heb. Nihil opulenti⁹ illo q̃ paupertatem
ſponte diligit. Nam ꝓ paupertate datur ↄgregatio
oim bonoꝝ.q2 beatitudo q̃ ſm Boetiũ.iij.de cõ
ſo.eſt ſtatus oim bonoꝝ aggregatõe pfect⁹. Pro
cõtẽptu dat̃ thronus iudicij Mat.xix. Vos qui
reliquiſtis oĩa ſedebitiꝫ ſup ſedes duodecim. Et
ꝓ defectibilitate dat̃ eis regnũ. Nã dat̃ eis pmiũ
cũ martyribus.q2 regnum celorum.vñ Ber. quia
verum genus martyrij ẽ volũtaria paupertas.nam
multos patit̃ defectus i terris. De quo Innocen
tius. O miſerabilis ↄditio mẽdicantis.ſi petit pu
dore ↄfunditur.ſi nõ tunc egeſtate ↄſumit̃. ¶ R
Sed diceres. Nunq̃d paupes habebũt iſtud pmi
um h̃ in via.vel ſolũ i patria. Rñdet ſanct⁹ Tho
in.ij.ij.q.lxix. Nõ h̃ in via ꝓmittĩt p diſpoſitionẽ
ibi eis datur p fruitionẽ. Nã paupertas diſponit
hominẽ cũ alijs ṽtutib⁹ ſequẽtib⁹ ad beatitudinẽ
vt dr̃.vij.politicoꝝ. Sine bonis aĩe.i.ſine ṽtuti
bus nemo ẽ beat⁹.ſ.diſpoſitiue In ſimili ſicut cũ
videm⁹ florẽ in arbore.tunc fructus ſperam⁹.vbi
vero flores nõ apparẽt deſperatur de fructib⁹ Et
ſic vbi in homine nõ apparẽt fruct⁹.i.ṽtutes non
eſt ſpes beatitudinis. De q̃ Damaſcen⁹ li.ↄtra er
rores grecoſũ. Nemo ↄſequit̃ beatitudinẽ gaudi
oꝝ celeſtiũ ſine exercitio ṽtuoſoꝝ operũ. Iõ pſ.
lxxxiij. Ibunt de ṽtute in ṽtutẽ.⁊ videbit̃ de⁹ deo
rũ in ſyon.id ẽ in ſpeculatõe eterna regni celeſtis.
Ideo Aug. Regnũ celoꝝ paupeꝝ ẽ.q2 pauperes
nihil habẽt i mũdo.⁊ diuites nihil in celo. Ecce qꝫ
diſcrete ordinauit de⁹.oĩa bona ſua dedit duob⁹
hominibus.diuitibus terrã.paupibus celum. Sꝫ
deus volens vtrũqꝫ ſaluare ↄſtituit ꝙ hic diuites i
ſua hereditate accipiãt pauperes.⁊ paupes acci
piant diuites in ſua hereditate.vt docuit Lu.xvi.
Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis.vt cũ
defeceritis recipiãt vos in eterna tabernacula. Nã
hec beatitudo attribuit̃ cetui ap̃loꝝ. Nã petr⁹ di
xit in pſona oim ap̃loꝝ. Mat.xix. Ecce nos reli
quimus oĩa ⁊ ſecuti ſum⁹ te.quid ergo nob erit
Ber. Petre oĩa bene reliquiſti.q2 xpm ſeq̃ one
ratus nõ potuiſti. Ideo hodie honoratur.⁊ meri
to.quia plantauerũt eccleſiam ſanguine ſuo. ¶ R
¶ Diceres.ſi paupertas eſt virtus ⁊ diſponit ad be
atitudinẽ.cur Salomõ petiuit Prouer.iij. Mẽ
dicitatem ⁊ paupertatem ne dederis mihi. Et phi
betur in veteri teſtamẽto. Deute.xv. Ne ſit mendi
cus inter vos. Reſpondet ſanct⁹ Tho.contra gen

tiles libro .iij.c.xxxv.intelligitur de coacta paupertate ꝛ ſcandaloſa ac criminoſa.ꝗ ſolet eſſe furandi occaſio nō aūt loquit̃ de volūtaria paupertate ꝛ amoroſa.quia dicit Bern Paupertatē habentes ſunt ſpiritu diuites.Cui ſbdit.Beati mites.Et bene ſequitur paupertatē.ne pauperes impatientes efficiantur.Iō Amb.Quid ꝓdeſt mihi carere diuitijs niſi fuero mitis.Nā pauptas nō placet deo ſine mititate.Eccī.j.Beneplacitū ē dño fides ꝛ māſuetudo. ¶ Sed diceres.quid ē mititas.Reſpondet hiero.Mititas ē animi dulcedo quā nulla vincit amaritudo.Hanc xp̄s docuit Math.xj.Diſcite a me.qꝛ mitis ſum ꝛ humilis corde. Vbi Aug⁹.Mites ſunt qui improbitatib⁹ cedūt.malum in bono vincunt.Hec virtus attribuit̃ patriarchis ꝛ ꝓphetis veteris teſtamenti.vt legitur de moyſe.Nu.xij.Mitiſſim⁹ in populo apparuit.ꝗ orauit ꝓ iudeis ne deus deberet eos plagare.Talis fuit abraam ꝗ refugit lites inter paſtores exortas dicēs Gene.xiij.Ne queſo ſit iurgiū inter me et te.Talis fuit ioſeph.ꝗ ex mititate fudit lachrimas ꝓ fratribus inimicis.De quo dic̄ Caſſiodo.Qui malū pro malo nō reddit nec nocet nec nocere deſiderat.hic mit̃ ē.Talis fuit Dauid.ij.Regū.xvj.cui maledixit ſemei Abiſai voluit vindicare.dauid noluit.ꝫ dixit.dimitte eū vt maledicat de⁹ eñ reddet mihi benedictionē ꝓ maledictione Similiter ei⁹ mititas apparuit cū inuenit ſaul inimicū ſuū in tentorio.recepit ei⁹ haſtā ꝛ ciphum ꝛ receſſit.noluit ei nocere.iō pſ̄.Memento dñe dauid ꝛc̄.Tales hodie ſūt honorādi.qꝛ geniti in fide Thob.viij.Filij ſanctorū ſum⁹.Eccī.xliiij.Laudem⁹ viros glorioſos ꝛ parētes nr̄os.Subdit eorū premiū.qm̄ ipſi poſſidebūt terrā.ſ.triplicē.quā terunt.quā gerūt.quā querūt. ¶ Quā terunt illa ē material̃.pſ̄.xxxvj.Manſueti hereditabunt terrā.Ideo Eccī.x.Sedes ducū ſupborū ſbuertit.ꝛ mites fecit ſedere ꝓ eis.Itē terrā quā gerunt ſ.corpus.Iob.x.Habitāt domos luteas ꝛ terrenum habent fundamētū.Hanc terrā.ſ.ꝓpriū corpus poſſederūt.quia corpus ſbiecerūt ſpūi.Iob.x.Terra eſt data in manu mea.id ē corpus.iuxta illud.j.Chor.ix.Caſtigo corpus meū ꝛ in ſeruitutem redigo.Itē terrā quā q̄runt.ſ.celeſtē fluentē lac ꝛ mel.pſ̄.cxlj.Portio mea in terra viuentium Tunc ſbdit tertiā beatitudinē.Beati dicunt̃.qui lugent.Et merito fletus ē tertia v̄tus beatitudis.quia dicit Amb.Triſtitas ē que peccata cōdonat. ¶ Itē nota lugentes ſūt triplices.Primi lugent peccata ꝓpria ꝛ ſūt incipiētes.vt Dauid pſ̄.xxxiiij.Quaſi lugēs ꝛ contriſtat⁹ ſic humiliabar.Talis fuit maria magdalena Luc̄.vij.Cepit rigare pedes ieſu lachrimis.Talis fuit aplus ad Ro.ix.Triſticia mihi ē ꝑinu⁹ dolor cordi meo.Talis luctus ē ad ſalutē anie.De quo apl̃s.ij.ad Chor.vij.Que ſm deū ē triſticia ſalutem ſtabilem operatur.Ideo ſbdit eoꝝ premiū.quoniā ipſi cōſolabunt̃ ſcꝫ p remiſſionē pctōꝝ ꝛ miſcđie impetrationē ꝛ dei reconciliationē.Hiere.xxxj.In fletu veniēt ad me ꝛ in miſcđia deducā eos.Chriſ.Nemo flēs acceſſit qui nō impetrauit qđ poſtulauit.Thob.iij.Poſt lachrimationē ꝛ fletū gaudium ꝛ exultationē infundis.Hiero.ſup Eſa.Pro deus lenit.ꝫ lachrima deū cogit ad miſerandū ꝛ ꝓpitiādum. ¶ Secūdi ſunt ꝓficientes.iſti lugēt aliena peccata.Talis fuit ſaul.j.Regū.xvj.Vſqꝫquo lugēs ſaul.cū ego abiecerim eū ne regnet.Et illi ſūt beatiores.De ꝗ Chriſ.Beati ꝗ lugent ꝓpria peccata.beatiores ꝗ aliena.hoc docemur ad Roma.xij.Flete cū flētibus.Hoc fecit Hieremias.xiij.ca.Ocul⁹ me⁹ deduxit lachrimas.qꝛ capta ē gens dñi.Sed heu ſunt plerıqꝫ qui neqꝫ ꝓpria neqꝫ aliena peccata lugent.ſed bene tēporaliū rerum damna.De quib⁹ Aug.in li.de pnia.Sciat ſe culpabiliter durū qui flet dāna reꝝ ꝛ nō aiaꝝ.Sunt etiā ſm Rich.plures ꝗ lugent charos ſuos.ꝫ non ſemetipos.O cecitas ꝛ inſania lugere temporalia ꝛ nō eterna.Lugem⁹ igit̃ cōmiſſionem viciorum et cōſolabimur p̄ indulgētiā ipſorū.Pſal.xciij.Sm multitudinē dolorū meoꝝ ꝯſolationes tuas letificauerunt aiam meā.Ideo dicit Ber.O humilis lachrima.tuū eſt regnum.tua ē potentia.tu vincis inuincibilem.ꝛ ligas oīpotentē.ſ.ad indulgētiam remiſſionis.nā ſm aug.Qui ꝑimorū peccata luget.facilius a deo pctōꝝ ſuorum remiſſionē obtinebit. ¶ Tertij ſūt contēplantes.illi flent pro deſiderio regni celeſtis.vt dauid ꝓpheta.Super flumina babylonis illic ſedim⁹ ꝛ fleuimus dum recordaremur tui ſyon.i.celeſtis patrie.Et flumina babylonis ſūt miſerie hui⁹ mundi.in quib⁹ bonis cōtemplatiuus adhuc fluctuās incipit cogitare de celeſti gaudio.ꝛ incipit flere in deſiderio.vt pſ̄.xlj.Fuerunt mihi lachrime mee panes die ac nocte.Sic ꝛ nos dicētes cū aplō ad Ro.viij.Ipſi intra nos gemim⁹ adoptionē filiorū dei expectātes.qꝛ h̄ nō ē requies in valle lachrimarū neqꝫ ſatietas animi.De ꝗ ſanct⁹ Tho.Intellectus hominis nō quietatur niſi in cognitione p̄me veritatis et affectus ꝛ voluntas noſtra nō ſatiat̃ niſi in fruitione diuinitatis.pſ̄.xvj.Satiabor cū apparuerit gloria tua.Idcirco debem⁹ hic fletibus anhelare.Bern.Futura gaudia nō ſatis ꝯcupiſcis niſi cōtinue poſtules cū lachrimis.Tales ꝯſolabunt̃ ber.Illa ꝯſolatio ē deuotionis ſuauiſſima delectatio Eſa.lxvi.Sicut mater cōſolatur filios ſuos.ita ꝯſolabor vos dicit dñs.Iſta beatitudo attribuit̃ vere penitentib⁹.vt magdalene.latroni in cruce.petro.ꝛ ſic de alijs.Et merito honorare debem⁹ eos qꝛ ſūt exēplū penitētie nr̄e vt ſequamur veſtigia eoꝝ Amb.Si ſecutus es errantē.ſequere penitētem ꝛ ꝯſolaberis.ij.Cho.j.Benedictus de⁹ ꝗ cōſolatur nos in oī tribulatione noſtra. ¶ Quarta beatitudo eſt eſuries iuſticie.De qua ſbdit.Beati qui eſuriūt ꝛ ſitiunt iuſticiā.Et bene ſequit̃ luctum.quia homo poſt ſacramentū penitentie incipit iuſticiā eſurire.Eſuries iuſticie ē vehemens deſideriū opandi iuſticiā per quā intēdit ad operationem ſummi boni.ꝛ capitur ꝓ rectitudine vite quanto quis habet maiorē eſuriē iuſticie.tanto iuſtior eſſe deſiderat.Hiero.Nō ſufficit velle iuſticiam niſi iuſticie patiamur famē.ꝛ nunqꝫ nos ſatis iuſtos putemus.ꝫ ſemper eſuriendo opera iuſticie impleamus.Nam ſm Aug.Iuſtitia eſt generalis virtus complectens oēs virtutes.ergo

nulľ ad plenū poterit ꝑficere. iō Eſa. lxiiij. Ώēs iuſticie nr̄e quaſi pann⁹ mulieris mēſtruate. Jō xp̄s nō poſuit iuſticiā in opatiōe dicēdo. beati iuſti. ſ; in affectione ex deſiderio dicēs. Beati q̄ eſuriunt ⁊ ſitiūt. i. affectāt iuſticiā. vt docuit Lu. xvij. Cū feceritis oīa que p̄cepta ſūt vobis dicite. ſerui inutiles facti ſum⁹. qd̄ facere debuim⁹ fecimus. ⁊ qd̄ facere nō poſſum⁹ eſurim⁹. Prouer. xj. Deſideriū iuſtoꝝ ē om̄e bonū. Aug⁹. Nō quid es ſed quid eſſe deſideras attendit de⁹. Subdit coꝝ premium. quoniā ipſi ſaturabunť. Rich. de ſan. vic. Om̄s homies eſuriūt ⁊ ſitiūt. alij malū. alij bonū alij poteſtates. alij honores. alij voluptates. alij diuitias ⁊c. Et tales nō poſſunt ſaturari. q̄ȝ totus mundus non ſatiat hominē niſi ſolus de⁹. qui eſt domin⁹ mūdi. Aug. Domine feciſti nos ad te. in quietū ē cor nr̄m donec req̄eſcat in te. Sitiamus igitur iuſticiā. q̄ȝ dicit Ber. Cibatos nō cibat. ebrios nō potat. ſ; eſuriētes cibat. Lu. j. Eſuriētes impleuit bonis. ⁊ diuites dimiſit inanes. Et attribuitur cōfeſſoribus. de quib⁹ hodie fit mētio in euāgelio. Sint lumbi vr̄i p̄cincti ⁊ lucerne ardētes in manibus vr̄is. i. ardentia opa iuſticie. ¶ Quinta beatitudo ē miſcd̄ia. de q̄. Beati miſericordes. Et ſequitur bn̄ iuſticiā ſm̄ Chriſ. Vna nō valet ſine reliqua. q̄ȝ iuſticia ſine miſcd̄ia crudelitas ē. ⁊ miſericordia ſine iuſticia diſſolutio ē. Jō habeť i cano. xlv. di. ca. diſciplina. Juſticia ſine miſcd̄ia ē vituperanda. Jō v̄tus miſericordie ponit̄ poſt iuſticiam. q. d. ꝓpter ipfectionē iuſticie deuotis hoibus neceſſaria ē miſcd̄ia. Dicit eīn Hiero. ⁊ habetur lxxxvj. di. q̄ clemētiā. Qui clemētiā nō habuerit q̄uis ſpūalis appareť. tn̄ legē dei nō adimplebit. Ideo Amb. ſup ep̄lam ad Tytū. Sūma xp̄iane religionis ꝯſiſtit i diſciplina. in miſericordia ⁊ pietate. Subdit coꝝ premiū. qm̄ miſericordiā conſequentur. De q̄ Greg. Qui miſericordiā a deo ꝯſequi deſiderat. neceſſe ē vt ipe egenti miſcd̄iam impendat vt ipleatur illud Luc. vj. Eadē menſura q̄ menſi fueritis remetieť ⁊ vobis. ſ. mēſura miſericordie. Nam miſericordes ꝯſequētur miſericordiam. ¶ Primo in vita gr̄am impetrat. Prouer. iij. Miſericordia ⁊ v̄itas nō te deſerat ⁊ inuenies gratiā apud deū ⁊ coram hominibus. Exemplum de cornelio Actu. x. Erat cornelius gentilis multas faciēs elemoſinas. ⁊ ait ei angel⁹. elemoſine tue ⁊ orōnes tue aſcēderūt i conſpectu dei. ⁊ ꝓpter miſericordiā fuit vocatus ad baptiſmū ⁊ ad noticiā v̄itatis fidei. ¶ Secūdo conſequiť miſericordiā in morte. Hiero. i ep̄la ad nepocianū. Nō memini me legiſſe mala morte mortuū q̄ noluerit ſe i operibus miſericordie fuiſſe ſedulū. Thobie. iiij. Magna fiducia corā ſummo deo erit elemoſina. Nam cū om̄s amici hominē dereliquūt. elemoſina nō derelinq̄t eum. Amb. Non ſunt hominis bona q̄ nō pōt ferre ſecum. ſola elemoſina eſt comes defunctorum. ¶ Tertio poſt mortem. q̄ȝ preibit in iudicio. ibi erit aduocata. pš. cxj. Jocundus hō q̄ miſereť ⁊c. q̄ȝ xp̄us allegabit ꝓ his Mat. xxv. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi mādu care. venite bn̄dicti pr̄is mei ⁊c. Ecōtra v̄o ſcribiť Jac. ij. Judiciū ſine miſcd̄ia fiet illi q̄ nō facit miſcd̄iam ¶ Quarto poſt mortē miſcd̄ia homini p̄parať celū Eccl. xvj. Miſcd̄ia vnicuiq; p̄parat locū. Figurať. j. Macha. ij. Dauid i miſcd̄ia ꝯſecut⁹ ē regni ſedē. Et ſic miſcd̄ia facit nos regnare cū deo. pš. cij. Coronabit te i miſericordia ⁊ miſerationibus. Jō Hiero. O q̄tū bonum ē miſcd̄ia. reddit ꝓ paruis magna. ꝓ tranſitorijs celeſtia. Jō Aug. Laudas mercatorē q̄ vendit plumbū ⁊ acquirit aurū. ⁊ nō laudas illum q̄ erogat pecuniā ⁊ acquirit regnū celeſte ⁊ eternā ſubam Lu. vj. Eſtote miſericordes Greg. Si nō habes pauperē redditorē. habes tamē cū fideiuſſorē ⁊ deū debitorē. Jō Petr⁹ rauē. Da paupi terrā ⁊ accipe celū. da partē accipe totū et attribuiť actiuis. Beda. Vita actiua ē eſurīētī panē tribuere. ¶ Sexta beatitudo ē cordis mūdicia ⁊ bn̄ ſeq̄tur miſcd̄iam Ambro. Miſericordiā nō mereť niſi mūdo corde mercať Greg. Quid ꝓdeſt ſua dare dō ⁊ ſeipm̄ p imūdiciā diabolo. iō Raba. Mūdi corde ſūt q̄s ꝯſciētia peccati nō arguit ꝓpter qd̄ docet Eſa. c. j. Lauamini ⁊ mundi eſtote Tunc ſb̄dit coꝝ premiū. qm̄ ipſi deū videbūt. vbi Leo papa. Qui deū deſiderat videre. neceſſe ē vt oclos cordis ab om̄i ſqualore tergat. ꝓpter qd̄ horť nos Rich. Mundem⁹ p amorē v̄tutis ꝯſciētiam ⁊ videbim⁹ ei⁹ gloriā. ⁊ cōcordat Chriſ. Quanto magis a prauis opibus q̄s ſe abſtraxerit. tanto clarius deū videbit. Et hec beatitudo attribuitur marie ⁊ v̄ginibus. ¶ Tales ꝯſequunť tria bona. Prio ſūt amici dei. Prouer. xxij. Qui diligit cordis mūdiciā habebit regē amicū. Scd̄o ſūt dī miniſtri. pš. Ambulās i via immaculata h̄ mihi miniſtrabit. Tertio regnāt cū deo. ij. Reg. iij. Mundus ego ſū ideo regnāt apud deū i eternū. Apoc. xiiij. Virgines ſūt ⁊ ſequunť agnū quocūq; ierit. Septima beatitudo ē pax. De q̄ text⁹. Beati pacifici. ⁊ ſeq̄ť bene mūdiciā cordis. q̄ȝ mūdato corde ab oibus paſſionibus icipit hō habere pacem mētis De q̄ Amb. Cū interiora ab oi labe vocaueris pacē habere icipis. Jō ſm̄ Hiero. Pacifici dicunť q̄ p̄mo i corde deinde inter fr̄es diſſidentes faciūt pacē. Quid ꝓdeſt alios pacificare ⁊ i ſe bella vicioꝝ habere. nihil. Jō dr̄ ad Heb. xij. Pacem ſeq̄mini. ſine qua nemo videbit deū. Et Job. xiiij Pacē habere ⁊ habebitis fructū optimū. Subdit coꝝ p̄miū. Quoniā filij dei vocabunť. ⁊ h̄ ꝓpter ſimilitudinē. q̄ȝ ſicut de⁹ ē dator ⁊ amator pacis. ſic tales amāt pacē. Greg. ſicut dei filij ſūt q̄ pacē diligunt. ſic ⁊ filij diaboli cenſenť q̄ diſcordiā q̄runt Ideo Ro. xij. Quātū i vobis ē cū omnibus pacē habere. Rō Aug. q̄ȝ pax tale bonū eſt qd̄ includit oē bonū. Idē de v̄bis dn̄i. Pax ſingularia tollit. bella cōpeſcit. iratos cōprimit. ſupbos calcat. humiles amat. diſcordias ſedat. cūctis ē placita. q̄ȝ ē amicoꝝ ꝯcordia ⁊ attribuiť angel̄. Job. xxv. Qui facis ꝯcordiā in ſb̄limib⁹. i. angelis. Illoꝝ hodie fit mētio i matutinis. Te ſanctū dominū laudant om̄s angeli dicētes. ¶ Octaua beatitudo ē patiētia in ꝑſecutione. De q̄ textus. Beati q̄ ꝑſecutiōes patiunť ꝓpter iuſticiā. i. amore iuſticie. nō rigore iuris vt latrōes. j. Pet. iiij. Nemo vr̄m patiať q̄ſi fur vel homicida. Ideo dicit ꝓpter iuſticiā. Chriſ. Si quis ꝑſecutus fuerit nō ꝓpter cauſā dei ſed ꝓ

ꝓpter tēporalia bona ille re⁹ ē.ꝛ tu beat⁹ non es.iō debet eſſe ꝓpter deū. Dñr ꝑſecutōis ꝑpeſſio bene ſequit̄ pacē.q2 habita pace cordis poſt victoriam vicioꝝ ꝛ carnaliū delectationū habilioꝛ ē hō ad ſuſtinēdū ꝑſecutiones. Chꝛiſ. Nō ſolū ab hereticis ꝛ gentilibus.ſꝫ etiā a quocūq; ꝓpter iuſticiam Subdit ꝑmiū eoꝝ.qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Ecce hic ꝓmittit̄ ꝑmiū ꝑme beatitudinis. Rō q2 vltima ꝓbat oēs vſq; ad ꝑmā vtrū vere ſint. De qua Greg. Qualis vnuſqſq; in ſeipo latet illata cōtumelia ꝓbat. Secūda rō.premiū regni ſignificat calicē paſſionis. De q̄ Math.xx.cū mater filioꝝ zebedei petijt ihm.dic vt hi duo filij vnus ſedeat ad dexterā ꝛ alter ad ſiniſtrā. Rñdit ieſus. Poteſtis bibere calicē quē ego bibitur⁹ ſū. Ecce calix paſſionis ē regni ꝑmium.vt vult aplꝰs.ij. Thimo.ij Nemo coronabit̄ niſi q̄ legitime certauerit. Ideo ibidē. Oēs q̄ pie volūt viuere i xp̄o ꝑſecutionem patient̄. Nā ꝑ multas tribulationes opꝫ nos intrare regnū dei. Actu.xiiij. Tertia rō.q2 ſancti qui ꝓ xp̄o ſuſtinuerūt merito cū eo regnāt.ij.ad. Thimo.ij. Si ſuſtinebim⁹ cōregnabim⁹. Idcirco Luce.xxij. Vos eſtis q̄ ꝑmanſiſtis mecū in tēptatōibus meis diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnū. Et ſbdit i textu. Beati eſtis cū maledixerint vobis hoīes.ſ.blaſphemātes ꝛ mala iꝓperātes ꝓpter veritatē ꝛ iuſticiā.ꝛ dixerint oē malū aduerſus vos.ſ. ꝓpter me mentiētes.ſic dictū ē d̄ xp̄o. Mat.xj. Ecce homo voꝛax ꝛ potatoꝛ vini ꝛc̄. Subdit. ꝓpter me. Ecce cauſa.ſubdit ꝑmium. Gaudete ꝛ exultate.ecce ei merces veſtra copioſa eſt in celis.

Sermo cxlviij Ad idem

Gaudete et exultate.

quoniā merces vr̄a copioſa eſt in celis. Mat.v. In verbis ꝑmiſſis duo innuunt̄. Primo exultatio ſanctoꝝ glorioſa.ibi. Gaudete ꝛ exultate. Secūdo ſbiungit̄ eoꝝ remuneratio copioſa.ibi.merces vr̄a copioſa ꝛc̄. De p^mo dicit. Gaudete triplex em̄ ē gaudiū. Primū eſt gaudium aīale. cū hoīes gaudent de felicitate pctōꝝ. Prouer.ij. Letant̄ cū malefecerint ꝛ exultant in rebus peſſimis.vt fornicatores ꝛ adulteri. Eccl̄s.ij. Riſum reputaui errorē.ꝛ gaudio dixi.qd fruſtra deciperis. Reuera decipiūtur. Aug.de verbis dñi. Seculi leticia ē impunita nequicia.ſed reſtat futura triſticia. Apoc.xviij. Quātū glorificauit ſe in delicijs.tantū date illi tormentū ꝛ luctū. Aug.in ſoliloq̄o. Nemo pōt gaudere i vtroq; ſeculo.q2 māna nō fuit datū durāte farina i egypto Exo.x. Ideo Bern. Delicat⁹ frater es ſi vis gaudere cū ſeculo ꝛ xp̄o.cū d̄r Lu.vj. Ve vobis q̄ hic gaudetis ꝛ ridetis.qm̄ lugebit̄ ꝛ flebit̄. Hec erit merces vr̄a. Iob.xxj. Tenēt tympanū ꝛ cytharā. gaudēt ad organi ſonū.ꝛ in puncto ad infernū deſcendūt.ibi implebit̄ illud Greg. Momentaneū eſt qd̄ delectat.eternū qd̄ cruciat. Scdm̄ gaudium ē ſpūale.ad Phil̄.iiij. Gaudete in dño ſemp.i in gr̄a dñi.quē habem⁹ ita gratioſū dñm. q2 ex grā eius ſum⁹ ad imaginē ei⁹ formati.ita chare redempti.ad eius gloriā vocati. De quo Abacuc.iij Ego aūt in domino gaudebo.ꝛ exultabo in ihesu deo meo. Nā ſm Aug. Aīa efficit̄ id in quo delectat̄.q2 eſt nature ſpeculatiue. Si gaudet in turpibus.turpis efficit̄.ſi in deo deus.de q̄ Aplꝰs.j. Choꝛ.vj. Qui adheret deo vn⁹ ſpūs efficit̄ cū eo. Et hoc ē gaudiū ſpūale. Terciū gaudiū ē eternale.de q̄ pſ.cxlviij. Exultabūt ſancti i gloria. Et hoc ē gaudiū ſtabile. Ioh.xvj. Gaudebit coꝛ veſtrū.ꝛ gaudiū veſtrū nemo tollet a vobis. Nam ſicut ꝑ totū annū p̄dicam⁹ de vita ꝛ paſſione cuiuſlibet ſancti.hodie dignū ē vt dicam⁹ de gaudio generali eoꝝ vbi nūc ſūt. Nota multa ſūt genera gaudentiū in h̄ mundo.ſicut hodie in celo. Primo gaudēt parētes de bonoꝝ filioꝝ multiplicatione.de q̄ Prouer.x. Filius ſapiēs letificat patrē. Et ſic pater celeſtis hodie gaudet de bonis filijs q̄s creauit.q2 fuerūt obediētes ſuis p̄ceptis. Prouer.xxiij. Exultat in gaudio pat̄ iuſti et mat̄ que eū genuit. Et ſic mr̄ eccl̄ia ꝛ ſancta trinitas.iō canit̄ primū reſponſoriū. Summe trinitati ſimplici deo. Scdō gaudēt v̄gines vel ſpōſe de nuptiarū celebratione.maxime ſi accipiūt ſponſum nobilē.pulc̄.diuitē ꝛ ſapientē.iō in nuptijs ſunt inſtrumenta leticie. Et ſic hodie gaudet Maria mater noſtra vera ſponſa dei p̄ris. Ideo cū annūciare audiuit ſolennitatē ſue deſponſatōis q2 debebat fieri mater filij dei.dixit Lu.j. Magnificat aīa mea dñm. Et exultauit ꝛc̄. Sicut ꝛ d̄r Zach.ix Exulta ſat̄ filia ſyon. Reuera ipa gaudet coronata corona regni ꝛ gaudij. Vnde in figura.iij. Regū.ij. Poſitus ē thronus berſabee iuxta thronū Salomonis. Vñ pōt dicere illud Eſa.lxj. Gaudens gaudebo in dño.ꝛ exultauit aīa mea i deo ſalutari meo.q2 induit me veſtimēto ſalutis.ꝛ q̄ſi ſponſā decorauit me corona. Cui⁹ gaudij p̄ticipeſ effecti ſūt oēs v̄gines deo deſponſate ꝛ anulo fidei ſubarrate. Iō hodie gaudēt dicētes illō Apo.xix. Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹.q2 venerūt nuptie agni et dem⁹ gloriā deo. De quo pſ. cxlix. Filie ſyon exultant in rege ſuo. Tertio gaudēt ciues de patrie recuperatiōe. Et ſic hodie gaudēt angeli.q2 vident celeſtē ciuitatē hierl̄m de hominibus reparari. Nā celū erat deſertū ꝑ caſum angeloꝝ ſꝫ ꝑ fideles ſeruos recuperatur. Ideo gaudēt angeli cū beatis aīabus Luc.xv. Gaudiū ē angelis dei ſuper vno pctōꝛe penitētiam agēte. Eo q2 vnus ē d̄ illis qui iplebit vacuū locū. quanto magis hodie de pluribus. Ideo.implebit̄ illud pſ.xx. Sup ſalutare tuū exultabunt vehemēter.ſ.angeli q2 deſideriū cordis eoꝝ tribuiſti eis. Quarto gaudēt mercatores de lucri cumulatiōe. Vnde Prouer.xx. Malū ē malū ē dicit oīs emptoꝛ.ꝛ cū receſſerit gloriabit̄ de lucro. Sic hodie gaudent apl̄i q̄ cōmutauerūt paleā ꝓ auro. arenā ꝓ lapidib⁹. ꝓcioſis terrā ꝓ celo. Et diuites facti ſūt ꝓ paupertate quā elegerūt. Mat.xix. Ecce nos relinq̄m⁹ oīa. quid ḡ erit nobis. Reſpōdit cētuplū accipiet̄ ꝛ vitā eternā poſſidebitis. Hodie de eis fit mentio in euangelio cū canit eccl̄ia. Beati paupes ſpū. qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Quito gaudēt pegrini ꝛ exules de reuerſione in patriā.ſicut gaudebāt filij iſrl̄ reducti in hieruſalem pſ.cxxj. Letatus ſum his

que dicta ſunt mihi. Sic hodie gaudēt pr̄iarche ⁊
ꝓphete de pn̄tia pr̄e q̄ hic fuerunt pegrini. Pſal.
xxxviij. Aduena ego ſum ⁊ pegrinus ſicut om̄es
pr̄es mei. ad Heb. xiij. Non habem⁹ hic manen-
tem ciuitatē. Sed hodie gaudēt in celeſti pr̄ia de
poſſeſſione eterne vite. q̄ erant exules ꝓpter crimē
leſe maieſtatis parētum nr̄orū. Iſti tanq̄ pegrini
ſemp cor habebāt ad pr̄iam. donec p mortem ſum
mi ſacerdotis reuerſi ſunt ⁊ itroducti. Iſa vl. gau
dete cū leticia q̄ in triſticia fuiſtis. ⁊ repleami ab
vberib⁹ cōſolationis eius. ¶ Sexto gaudēt bella
tores de hoſtiū interfectōne. ſicut iudei de holofer
ne. Iudith. vl. Erat ppl's iocūdus ſm faciē ſancto
rū. Exo. xv. Submerſo pharaone cantemus dn̄o
Hoc gaudiū habet exercitus martyꝝ. cui⁹ vexilli
fer fuit beatus ſtephanus. Et de eis dr̄ ad Hebre.
xj. Sancti p fidē vicerūt regna. ¶ Nā duplex
fecit certamē diabolus ꝯtra eos. vnū vicioꝝ cōtra
mentē. aliud pſecutoꝝ ꝯtra carnē. Primā aciē vi-
cerūt ſancti p reſiſtentiā. Secundā p pačiam. tan-
tos eñ paſſi ſunt ictus quot ſcuta eoꝝ. i. corpa fra
cta ſunt in bello. Ipi vō nō ceciderūt ideo corona
ti ſunt. vn̄ yſa. ix. Letabūtur corā te ſicut q̄ letanł i
meſſe. ſic exultant victores capiētes predam quā-
do diuidūt ſpolia. ps. cxxv. Venientes aūt veniēt
cum exultatōne. ¶ Septimo gaudēt opatores de
mercedis receptione. et ſic hodie ſancti cōfeſſores
q̄ xp̄o ſeruierūt cū cordis humilitate. corpis aſpe
ritate. cū opis fidelitate. ideo pn̄t dicē illud Pſal.
lxxxix. Letati ſumus ꝓ diebus q̄bus vidim⁹ ma
la. Et ſic cuilibet ſeruo in fine opis diceł. Euge ſer
ue bone ⁊ fidelis. q: talibus diceł illud. Gaudete
⁊ exultate. mat. v. O q̄ merito pn̄t gaudere hodie
ſancti de multis in celo. ¶ Primo habebūt
gaudium ſupra ſe de clara viſione celeſtis regis.
de quo yſa. xxxiij. Regē in decore ſuo videbūt. Et
inde erit eis triplex gaudiū. Primo vidēdo faciē
diuinā qđ erit ſummū gaudiū. bern̄. Illud ē verū
gaudiū qđ nō de creatura ſ3 de creatore cōcipitur.
in cui⁹ compatione oīs iocūditas meror. om̄e dul
ce amarū. om̄e decoꝝ fedū. Nā ſm aug. Illa viſio
ē tota merces. Et ſi mali illā faciē viderent penis
carerēt. Criſoſ. Carentia diuine viſionis grauior
pena ē q̄ pena gehenne. hoc verū ē q̄ntū ad penam
damni. Scđo in eis ē gaudiū in viſione hūanita
tis in corpe gl'ificato. yſa. xxxv. Ipi videbūt gl'iā
dn̄i ⁊ decorē dei nr̄i. Nā ſi illā claritatē nō perma
nentē ſed tranſeūtem vidit petrus in monte tha-
bor q̄ oim alioꝝ oblitus mat. xvij. dixit. Bonū eſt
nos hic eſſe. faciamus tria tabernacula. q̄d tūc de
claritate glorie pmanētis in pr̄ia. iđ ps. lxxix. deſi-
deranł ait. Oſtēde nobis faciē tuā ⁊ ſalui erimus
Et Io. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſo
lū verū deū ⁊ ihm xp̄m quem miſiſti. Tercio erit
gaudiū in cōſideratione vnionis humane nature
ad diuinā. O magnū ⁊ mirabile gaudiū erit ele-
ctis cū cōſiderabūt q̄ fratł eoꝝ ſm carnē vere de⁹
ē. ideo bern̄. Plenū erit omni dulcedine vidē ho-
minē ⁊ hois cōditorē. Tūc implebił illud ioh̄ā. x.
Ingredienł ⁊ egrediētur ⁊ paſcua inuenient. In-
gredienł in diuinitatē. egrediētur in hūanitatem.
iđ yſa. xxxv. Veniēt in ſion cū laude ſempiterna.

q: leticia ſup caput eoꝝ. Vn̄ ſm auguſ. Nullum
malū ibi erit. nullū bonū latebit. ¶ Secundo ha
bebūt gaudiū ꝓ eo qđ infra ſe eſt. ſ. ab inferno. qđ
veracił euaſerūt. hic vō hō nō ē certus an amore
vel odio dei dignus ſit. Eccl'o. ix. Inde etiā habēt
triplex gaudiū. Primo vidēt demones ꝓſtratos
a q̄bus hic temptati fuerūt. Scđo vidēt ſe ſecuros
in ppetuū ab om̄i temptatōe. Sap. iij. Iuſtoꝝ aie
in manu dei ſunt. ⁊ nō tanget illos tormentū ma
licie. Tercio vidēt malos ibi cruciari q̄ eos h̄ mul
tiplicił leſerūt. ⁊ in hoc laudāt diuinā iuſticiā. ps.
Letabił iuſt⁹ cū vi. vin. ideo ps. lxxxiij. Beati qui
hitāt in domo tua dn̄e. ps. Exultabit lingua mea
iuſticiā tuā. ⁊ os meū ān̄ūciabit laudē tuā. Eccli.
lj. Dedit mihi dn̄s linguā mercedē meā. ⁊ in ipſa
laudabo eū. Ideo ſm docto. reſumptis corpibus
erit laus vocalis. ſ3 ſm Remi. in lingua hebrayca
ideo yſa. xliij. Ppl'm iſtū formaui mihi laudē me
am narrabit. Sancti ergo deū laudāt. pctōres vō
vlulant. yſa. lxv. Ecce ſerui mei laudabūt p̄ exulta
tione ⁊ vos clamabitis p̄ dolore cordis ⁊ p̄ cōtri-
tione ſpūs vlulabitis. ¶ Tercio hn̄t gaudiū ab an̄
ſc3 a celo in q̄ ſunt. Inde hn̄t triplex gaudiū. Pri-
mo a loci claritate. apoc. xxj. Ciuitas illa nō eget
ſole. ſ3 agnus dei illumiabit eā. Et ſeq̄tur. Nox vl-
tra nō erit. Hāc claritatē petijt thobias. c. xiij. Be
atus ero ſi fuerint reliq̄e ſeminis mei ad videndū
claritatē hierl'm. Nā ille ſol celeſtis lucet ibi. q̄ di-
xit Io. viij. Ego ſum lux mūdi. Secūdo a loci pu
ritate. apoc. xxj. Nil coinq̄natū intrabit. Tercio a
loci delectabilitate. Baruch. iij. O iſrl' q̄ magna ē
domus dn̄i. ⁊ ingens locus poſſeſſionis ei⁹. Et p̄
ſens mūdus velut pūctus ē reſpectu celi. bern̄. Ci
uitas celeſtis māſio ſecura totū cōtinēs quod de-
lectat. ideo ps. lxxxvj. Glorioſa dicta ſunt de te ci
uitas dei. iđ melior ē dies vna in atrijs tuis: ſuper
milia. ps. lxxxiij. ¶ Quarto hēbunt gaudium ab
eo qđ ē poſt ſe. i. a corpe ꝓprio qđ hic reliquerunt.
Inde erit triplex gaudiū. Primo a corpis clarita
te. math. xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol in regno pa
tris eoꝝ. Secundū gaudiū a corporis immortali-
tate. j. Coꝝ. xv. Oportet hoc corruptibile induere
incorruptōnem. ⁊ hoc mortale induere immorta-
litatem. tunc implebitur illud apocal'. xxj. Mors
vltra nō erit. Terciū gaudiū a corporis agilitate.
de quo Auguſti. Vbi velit ſpūs. ibi protin⁹ erit ⁊
corpus. quia implebitur illud. j. Coꝝ. xv. Semia
tur animale. ſurget ſpūale. id eſt obediēs ſpiritui.
Dicit magiſter in. iiij. diſ. xlix. Sine omni ſcrupu
lo credendū eſt eos habituros maiorem gloriam
poſt iudiciū q̄ ante. quia maius erit eoꝝ gaudiū.
eo q̄ extenſiue diffundeł ab aia in corp⁹ ¶ Quin-
to habebūt gaudiū ab his qui erūt ad ſiniſtrā. ſ. a
ſanctis angelis. Et illud gaudiū erit triplex. Pri-
mo cum eis immutabiliter viuendo. de q̄ Math.
xxij. In celo non nubent neq̄ nubenł. ſed erūt ſi-
cut angeli dei. Secūdo cum eis deum laudando
Iſa. vj. Non ceſſabunt clamare die ac nocte. ſcūs
ſanctus ſanctus. de quo ps. Beati qui habitant in
domo tua domine. in ſecula ſeculoꝝ laudabūt te.
Tercio habebūt gaudiū ſine modo. cum eis eter-
naliter deum videndo ⁊ amando. De quo Bern̄.

in meditationibus. Amabimꝰ ſine mõ. videbimꝰ
ſine termino. cohèrebimꝰ ſine medio. ſicut idē di
cit in li. de diligendo deũ. Quõ ſtillabũt aque vi
ne ⁊ ferrũ igni vnit̃. ſic ſancti vniti ſunt deo. ¶ Se
xto hñt gaudiũ ad dexterã. ſ. a venerabili ſocieta
te. ⁊ erit triplex. Primo ex multitudine. Apocal.
vij. Vidi turbã magnã quã nemo dinumerare po
terat. Nam ſi nõ poſſumus numerare ſtellas celi.
arenã maris ⁊ guttas aq̃. multo minus numeruꝫ
ſanctoꝝ. Job. xxv. Nõ ē numerus militum eius.
Dañ. vij. Miliũ milia miniſtrabãt ei. ⁊ decies cē
tena milia aſſiſtebãt ei. Secũdo hñt gaudiũ ex ſo
cietatis nobilitate. ſ. beate ꝟginis. oim̃ ſanctoꝝ. an
geloꝝ. apl'oꝝ ⁊c̃. quoꝝ hodie oim̃ celebritas ē vna
Tercio hñt gaudium de ſocietatis amicabilitate.
Iſa. xxxij. Sedebit ppl's meus in pulcritudine pa
cis ⁊ in req̃e opulenta. vbi nulla diſcordia. de quo
ps. Qui habitare facis vnanimes in domo. nam
ibi erit pax ⁊ vnanimitas cũ deo angelo. primo ⁊
corpe ꝓprio. ¶ Nã duo ſunt faciẽtes diſcordiã
q̃ in celo nõ erũt. Primũ ē ſupbia. puer. iij. Inter
ſupbos ſemp iurgia ſunt. illa nõ erit ibi. ps. Non
habitabit in medio domꝰ mee q̃ facit ſupbiã. Se
cũdũ ē inuidia ⁊ illa nõ erit ibi. de qua aug. ſuper
Johan. Non erit aliq̃ inuidia diſparis claritatis.
vñ Gre. iiij. mor. Tanta ē ibi vis vnitatis q̃ vnuſ
q̃ſq; in ſeipo nõ capit. in alio ſe accepiſſe exultat. ſ.
p charitatẽ. de q̃ Gre. Nõ tuũ p laborẽ. meum p
amorē. Quapropt hortat̃ nos aug. in li. de vtilita
te agẽdi pniam. Frẽs illuc feſtinate vbi ſp viuat̃.
ſi iſta fluida vita diligit̃. q̃nto magis vbi feruẽter
ſancti in deo letant̃. ¶ Dixi ſecũdo ſubiũgit̃ eorũ
remũeratio copioſa. ibi. Merces vr̃a copioſa ē in
celis. ¶ Item merces ſanctoꝝ hꝫ plures cõdi
tiones. Primo em̃ recipit̃ celeriter. apoc. xxij. Ec
ce venio cito ⁊ merces mea mecũ. Reuera cito ve
niet. ſ. pꝰ mortē. lu. xij. Qua hora nõ putatis filiꝰ
hois veniet ad remunerandũ bonos. ¶ Scdõ de
ſeruit̃ facilit̃ mat. x. Quicũq; potũ dederit vni ex
minimis meis calicē aq̃ frigide nõ pdet mercedē
ſuã. ſ. in celis. Idcirco noli eſſe impatiēs in aduer
ſis. nihil ē q̃d pateris ſi mercedē attẽdis. iõ hiere.
xxxj. Quieſcet vox tua a ploratu ⁊ oculi tui a la
crimis. q2 adeſt merces operi tuo. Berñ. Si labor
te terreat reſpice mercedē. ¶ Tercio ſoluit̃ libera
lit̃. q2 dr̃ copioſa. vñ berñ. Merces ſctõꝝ eſt tã ma
gna q̃ nõ põt mẽſurari. mlta nõ nũerari. pcioſa ñ
eſtimari. copioſa nõ finiri. iõ ps. Replebit̃ in bõis
deſideriũ tuũ. ſup q̃ dicit Oroſiꝰ. Replebũt̃ omes
ſenſus exteriores ⁊ interiores celeſtibus delicijs.
ps. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerũt in deũ viuũ.
augu. Duo ſunt ſenſus. interior ⁊ exterior. Exteri
or reficit̃ in cõtẽplatõe hũanitatis. Interior in cõ
tẽplatõne diuinitatis. de q̃ Leo papa in li. de fide
dicit. Deꝰ hõ factus ē vt totũ hoiem beatificaret.
Iſtud ẽ obiectũ tam fulgidũ ē q̃ ois alia claritas
ſanctoꝝ ⁊ ſiderũ ē q̃ſi calamꝰ ardẽs reſpectu totiꝰ
vniuerſi. iõ berñ. O btã merces xp̃m videre in ſe
ipo in nobis ⁊ nos in ipo felici iocũditate. de qua
aug. ſic loq̃tur. Nõ pparuit deus diligentibꝰ ſe ſi
de nõ capit̃. ſpe nõ attingit̃. charitate nõ cõprehē
dit̃. acq̃ri põt. eſtimari non põt. Quarto poſſidet̃
phennit̃. Eccli. xviij. Nõ verearis vſq; ad mortem
iuſtificari. q̃m merces dñi manet ineternũ. nõ em̃
deficiet q̃tũcunq; diu ea vtamur. q2 nõ ē tranſito
ria ſed ſempiterna. aug. O hõ exardeſce in amore
dei ⁊ deſiderio vite eterne. cuius lux ē veritas. cu
ius lex charitas. cuiꝰ modus eternitas. ibi actio ñ
operoſa. requies nõ deſidioſa. ibi ſanitas ſine infir
mitate. pulcritudo ſine deformitatē. iocũditas ſi
ne merore. ſapia ſine errore. vita ſine morte. Sap.
v. Juſti in ppetuũ viuent. ⁊ apud dñm eſt merces
eoꝝ. Geñ. xv. Noli timē ego merces tua magna
nimis. Hanc mercedē adepti ſunt oēs ſancti q̃rũ
hodie ſolennitatē celebramꝰ letanter. ¶ Pro quo
ſciendũ hodierna feſtiuitas ē gaudioſe celebran
da. quia varijs de cauſis ab eccia ē inſtituta. ¶
¶ Primo ꝓpter dei gl'ificatõnem. vñ Guil'. altiſſi
dorenſis. Qui ſanctis honorē impēdit illũ ſpecia
liter honorat q̃ eos ſanctificauit. q2 honor miniſtro
rũ ē veneratio dñoꝝ. In figura illius heliſeus di
xit ſe fore pñtem q̃ñ naaman ſirus deſcendit de
curru faciens reuerentiã giezi ſeruo ſuo indigno.
ideo hortat̃ ps. Laudate dñm i ſctis eiꝰ. ¶ Secun
do celebrat̃ ꝓpter auxilij pticipatõem. berñ. in ſer.
de oibus ſanctis. Si potentes fuerũt in terris. po
tentiores ſunt in celis. q2 pña nõ minuit charitatē
ſꝫ augmẽtat. Maximꝰ in ſer. Eoꝝ merita ſunt nr̃a
ſuffragia. eoꝝ cruciatus ſunt nr̃i profectus. Quõ
em̃ cognoſcũt nr̃a deſideria. Reſpõdet. s. tho. in. iiij.
q̃ cognitõne matutina. ſ. in deo. nõ aũt cognitõne
veſptina. i. in ſeipo. vñ gre. Quid nõ videt q̃ vidē
dentē oia videt. berñ. Ibi ſcl' mgr̃m vidiſſe eſt oia
didiciſſe. ¶ Tercio celebrat̃ ꝓpter ſpei ſublimatio
nem. vñ berñ. Quid ē q̃ nõ ſolũ difficile ſꝫ etiã vi
det̃ nobis impoſſibile cũ hoies fuerunt ſicut nos
ideo feſtiuitatis eoꝝ celebratio ē nr̃e fidei cõfirma
tio. Maximus in ſer. Nũq; ita cõſtanter vitam ex
tendiſſent niſi alterã beatiorē ſenſiſſent. iõ non ti
meamus nimiũ. augu. in ſer. de martyribꝰ. Quid
timebo membroꝝ damna cũ ſecuritatem accipio
de numero capilloꝝ. mat. x. Omes capilli capitis
vr̃i nũerati ſunt. ⁊ vnus nõ pibit ex iſtis. ps. Cuſto
dit dñs oſſa ſanctoꝝ. vnum ex his nõ conteretur.
¶ Quarto celebrat̃ ꝓpter eoꝝ imitationē. de quo
Criſ. ſup mat. Que ē iuſticia ſanctos colere ⁊ ſan
ctitatē ſpernē. ſine cauſa iuſtos colit q̃ iuſticiã ſper
nit. Ideo hortamur. j. Machab. iiij. Mementote
quõ ſalui facti ſunt pr̃es vr̃i. Aliqui p voluntariã
paupertatem vt apoſtoli. Aliqui p ſeruitutē vt pa
triarche ⁊ ꝓphete. Aliqui per patientē tribulatio
nem vt martyres. Aliq̃ p miſericordie pietatem vt
confeſſores. Aliq̃ p corporis caſtitatē vt virgines.
Aliqui p penitentie aſperitatē. vt veri penitentes.
ſic ⁊ nos. Maximus in ſermone de omnibus ſan
ctis. Quem delectat alicuius ſancti meritũ ⁊ pre
miũ. delectari debet par ⁊ obſequiũ. ¶ Quinto ce
lebrat̃ ꝓpter templi cuiuſdaꝫ dedicationē. Roma
ni em̃ cum vniuerſo orbi dominarent̃. quoddã tē
plũ conſtruxerũt. in cuius medio ſuũ ydolũ collo
cantes oim̃ ꝓuinciaꝝ ſimulacra p circuitũ ſtatue
rũt. reſpicientes rectis vultibꝰ ydolũ romãoꝝ. ſi q̃ñ
aliq̃ prouincia rebellaret cõtinue arte diabolica il
lius prouincie ſimulacꝝ ydolo romanoꝝ poſteriora

vertebat. innuens ꝙ ab eius dñio receſſiſſent. ſtatim illuc romani exercitū deſtinabant ⁊ ipſam ſuo dominio ſubiugabāt. Et illud templū vocauerūt pantheon. qḋ ſonat toti dij. ⁊ dr̄ a pan qḋ ē totum ⁊ theos deus. ⁊ durauit tamdiu vſqꝫ ad temp⁹ imperatoris foce. Tūc Bonifacius quartus papa impetrauit hoc templū a foca ceſare. et cōſecrauit in honore btē vginis, ⁊ oīm martyꝝ xp̄i. ⁊ appellauit locum ſancte marie vginis ac martyꝝ xp̄i. ⁊ a populo appellat̄ ad ſanctā mariā rotūdā. Et poſt hoc qdam papa Gregori⁹ hoc feſtū kalendas nouembris inſtituit. ⁊ ꝑ vniuerſum mūdū hūc diem in honore oīm ſanctoꝝ celebrari ſolēniter ordinauit. ¶ Sexto celebrat̄ ꝓpter omiſſoꝝ impletionez. qꝛ nos multos ſanctos obmittim⁹. ⁊ ꝓpter eoꝝ multitudinē celebrare nō poſſum⁹ ꝓpter noſtram infirmitatē ⁊ tpis breuitatē. ideo eccl'ia ordinauit vt vno die eos ſimul honoraremus. ¶ Septimo ꝓpter negligētie ſuppletionē. qꝛ licet aliquoꝝ feſta celebram⁹. tñ negligēter. ideo hodie ꝑ amorem ⁊ deuotionē ſupplere debemus negligētiā in feſtiuitatibus pactam. ¶ Octauo ꝓpter faciliorē orōnū nr̄aꝝ impetrationez. Sicut hodie oēs ſanctos vniuerſaliter honoramus. ſic ipſi hodie intercedūt ꝓ nobis. Hiero. Impoſſibile eſt multoꝝ orōnes nō exaudiri. de q hodie in collecta dr̄. Deſideratā nobis tue ꝓpiciationis abūdantiā multiplicatis interceſſorib⁹ largiaris. Intercedūt em̄ ſancti pro nobis merito ⁊ affectu. merito dū nobis eoꝝ meritis ſuffragant̄. affectū dū merita nr̄a cupiūt adimplere. ¶ Exemplū legit̄. Cū cuſtos qdā eccl'ie ſancti petri hac die ex deuotōne omnia altaria circuiſſet. ⁊ oīm ſanctorū ſuffragia imploraſſet ⁊ demū veniſſet ad altare ſancti petri. ibi paululū requieſcens extra ſe rapit̄ ⁊ vidit regem regū in ſublimi ſolio et oēs angelos in circuitu morantes. tunc virgo virginū cū dyademate ꝑfulgenti venit. quā innūerabilis multitudo virginū ſequebat̄. Huic rex protinus aſſurrexit ⁊ poſito ſolio ſedere fecit. Poſt hoc venit qdam veſtitus pilis cameloꝝ quē ſeqbat̄ multitudo venerabiliū ſenioꝝ. deinde venit alius pōtificali habitu decoratus. quē cohors in habitu cōſili' ſeqbat̄. Poſtea ꝓceſſit innumerabilis multitudo militie. demum aduenit turba diuerſaꝝ gētiū infinita. Oēs igit̄ añ regē aduenerūt ⁊ ipm̄ flexis genibus adorauerūt. Iſte aūt qui in pontificali habitu erat incepit matutinas ceteris ꝓſequētibus. Angelus aūt q ꝑdictū cuſtodē ducebat eidē viſionē expoſuit. aſſerēs vginē in prima acie mr̄em dei eſſe. veſtitū de cameloꝝ pilis Iohānem baptiſtam cū patriarchis ⁊ ꝓphetis. ⁊ pontificali ornatu petrū cū ceteris apl'is. milites martyres. turbam reliquā cōfeſſores. Hi oēs añ regez venerūt. vt ꝓ honore ſibi hac die exhibito a mortalibus gr̄as agerent. ⁊ ꝓ orbe vniuerſo orarēt. deinde ad locū aliū ipm̄ duxit ⁊ vtriuſqꝫ ſexus homines videns. alios in ſtratis aureis. alios in menſa gaudētes diuerſis delicijs. alios nudos ⁊ inopes auxiliū mēdicantes. ⁊ dixit hūc purgatorij locum eſſe. abūdantes illas aīas eſſe qbus ab amicis per multa ſuffragia copioſe ſubueniebat̄. egētes eſſe quaꝝ nulla cura habebat̄. Iuſſit aūt vt oīa ſummo pontifici intimaret vt poſt feſtū oīm ſanctoꝝ diem ſtatueret aīaꝝ. vt ſaltē generalia ſuffragia fierent ꝓ illis q ſpecialia habere requirēt.

¶ De animabus defunctoꝝ. ¶ Sermo. cxlix.

Atende anime mee ⁊ libera eam. Scribitur ps. lxviij. Et legit̄ pro ſalute aīaꝝ. ⁊ applicat̄ ꝓ p̄ntis ſmonis exordio. ¶ In verbis p̄miſſis duo innuuntur. Primo poſtulatio beneficij ⁊ pietatis. ibi. Intende aīe mee. Secūdo explicatio ſubſidij ⁊ charitatis. ibi. ⁊ libera eā. de primo dicit. Intende anime mee. nō dicit. intende bonis derelictis. nec intēde bonis corꝑis. ſꝫ anime. Item intendere debemus aīabus defunctoꝝ plurib⁹ de cauſis. ¶ Primo ꝓpter naturā docentē. Eſt nanqꝫ lex nālis q docet mat. vij. Oīa qcūqꝫ vultis vt vobis faciāt homīes eadē facite illis. Et hoc intelligit̄. qcūqꝫ vultis ſm rectā rōem. Et ſic ſi velletis liberari cooꝑamini liberationi alioꝝ. dicit nāqꝫ Alber. in lib. rex. ꝙ irrōnalia aīalia vt cerui ⁊ elephantes ſuccurrūt alijs. Cerui cū debent ꝑtrāſire magnā aquā fortes ordināt in ꝑncipio ⁊ in fine. ⁊ debiles in medio vt ſuſtentent̄ a fortib⁹ ponētes capita ſup dorſum fortiū ceruoꝝ. ⁊ ſic tranſuadant. Silr̄ elephas ſi ceciderit ꝑ ſe ſurgē nō pōt. tūc clamat. currūt aūt alia aīalia ⁊ ſubueniūt. qꝛ ſcribit̄ Eccl'i. xiij. Oē aīal diligit ſibi ſile. Si hoc faciūt irrōnalia. mlto mag' rōnalia. vt docet apl'us ad Gal'. vj. Alter alterius onera portate. ad Ro. xv. Debem⁹ nos firmiores imbecillitates infirmoꝝ ſuſtentare. Ambr. Nil tā piū ſicut iuuare cōſortē. nā oēs ſum⁹ miſerabiles ⁊ defectuoſi. Idcirco nūc ſim⁹ miſericordes. prouerbio. xix. Nō indigēs miſericors ē. Eccl'i. xxxj. Intellige q ꝓximi tui ſunt ex teipo. ¶ Secūdo ꝓpter ſcripturā ammonentē. Nā oīs ſcriptura ve. ⁊ no. te. hortat̄ nos ad ſubueniendū aīabus. Eccl'i. vij. Mortuo nō ꝓhibeas grām. Item. ij. Mach. xij. Iudas machabe⁹ miſit. xij. milia dragmas argenti hieřlimā offerre ꝓ pctīs mortuoꝝ. cōſiderauit em̄ ꝙ hi q cū pietate dormierāt optimaz hrēnt repoſitā grām. Sctā ḡ ⁊ ſalubris ē cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a penis ſoluent̄. Ecce h̄ ē ꝯ eos q dicūt ꝙ auaricia ſacerdotū excogitauit ꝯmemoratōes aīaꝝ. qḋ ē falſuꝫ. qꝛ ſcribit̄ Eccl'i. iij. Elyma p̄ris tui nō erit in obliuiōe. ⁊ ꝓ pctō m̄ris reſtituetur tibi bonū. i. pro ſubſidio p̄ris ⁊ m̄ris fiet tibi recompenſa. qualis? Subdit ideꝫ ibidem. In iuſticia edificabit̄ tibi. in die tribulatōnis cōmemorabitur tui. Et ſicut in ſereno glacies ſoluentur. ſic tua pctā. ꝓpter qḋ eſt eccłe ſancte cōſtitutio. de cel'. miſſa. c. Cū creatura. ꝙ nulla miſſa debet celebrari quin defunctoꝝ debet fieri memoria. ¶ Tercio ꝓpter amiciciam refulgentem. ꝓuerb. xvij. Oī tempe diligit qui ē verus amicus. ſ. tempe ſanitatis. infirmitatis. leticie ⁊ triſticie. tempe vite ⁊ mortis. tempe ꝓſperitatis ⁊ aduerſitatis. de q Grego. Lex vere amicicie eſt vt qui diligit in ꝓſperitate. diligat ⁊ in aduerſitate. vt docet ih̄us filius ſirach Eccl'i. vj. Si poſſides amicū in tēptatōne poſſide illum. Sed heu amicicia vera eſt rara. qꝛ multi ſe oſtendūt amicos in ꝓſperitate. pauci vo reꝑiūtur